

SVETO JEVAN\ELJE PO MATEJU

GLAVA 1

Pleme Isusa Hrista, sina Davida Avraamova sina.

1:2 Avraam rodi Isaka. A Isak rodi Jakova. A Jakov rodi Judu i bra}u njegovu.

1:3 A Juda rodi Faresa i Zaru s Tamarom. A Fares rodi Esroma. A Esrom rodi Arama.

1:4 A Aram rodi Aminadava. A Aminadav rodi Naasona. A Naason rodi Salmona.

1:5 A Salmon rodi Vooza s Rahavom. A Vooz rodi Ovida s Rutom. A Ovid rodi Jeseja.

1:6 A Jesej rodi Davida cara. A David car rodi Solomuna s Urijnicom.

1:7 A Solomun rodi Rovoama. A Rovoam rodi Aviju. A Avija rodi Asu.

1:8 A Asa rodi Josafata. A Josafat rodi Jorama. A Joram rodi Oziju.

1:9 A Ozija rodi Joatama. A Joatam rodi Ahaza. A Ahaz rodi Ezekiju.

1:10 A Ezekija rodi Manasiju. a Manasija rodi Amona. A Amon rodi Josiju.

1:11 A Josija rodi Jehoniju i bra}u njegovu, u seobi Vavilonskoj.

1:12 A po seobi Vavilonskoj, Jehonija rodi Salatiila. A Salatiilo rodi Zorovavelja.

1:13 A Zorovavelj rodi Aviuda. A Aviud rodi Eliakima. A Eliakim rodi Azora.

1:14 A Azor rodi Sadoka. A Sadok rodi Ahima. A Ahim rodi Eliuda.

1:15 A Eliud rodi Eleazara. a Eleazar rodi Matana. A Matan rodi Jakova.

1:16 A Jakov rodi Josifa, mu`a Marije, koja rodi Isusa prozvanoga Hrista.

1:17 Svega dakle koljena od Avrama do Davida, koljena ~etrnaest, a od Davida do seobe Vavilonske, koljena ~etrnaest, a od seobe Vavilonske do Hrista, koljena ~etrnaest.

1:18 A ro|enje Isusa Hrista bilo je ovako: kad je Marija, mati njegova, bila ispro{ena za Josifa, a jo{ dok se nijesu bili sastali, na|e se da je ona trudna od Duha svetoga.

1:19 A Josif mu`njezin, budu{i pobo`an, ne ho-te{i je javno sramotiti, namisli je tajno pustiti.

1:20 No kad on tako pomisli, a to mu se javi u snu an|eo Gospodnji govore{i: Josife, sine Davidov! ne boj se uzeti Marije `ene svoje; jer ono {to je u njoj za~elo od Duha je svetoga.

1:21 Pa }e roditi sina, i nadjeni mu ime Isus; jer }e on izbaviti svoj narod od grijeha njihovijeh.

1:22 A ovo je sve bilo da se izvr{i {to je Gospod kazao preko proroka koji govori:

1:23 Eto, djevojka }e zatrudnjeti, i rodi}e sina, i nadjenu}e mu ime Emanuilo, koje }e re{i: s nama Bog.

1:24 Kad se Josih probudi od sna, u~ini kako mu je zapovjedio an|eo Gospodnji, i uzme `enu svoju.

1:25 I ne znadija{e za nju dok ne rodi sina svojega prvenca, i nadjede mu ime Isus.

GLAVA 2

A kad se rodi Isus u Vitlejemu Judejskome, za vremena cara Iroda, a to do|u mudraci s istoka u Jerusalem, i ka`u:

2:2 Gdje je car Judejski {to se rodio? Jer smo vidjeli njegovu zvijezdu na istoku i do{li smo da mu se poklonimo.

2:3 Kad to ~uje car Irod, upla{i se, i sav Jerusalem s njim.

2:4 I sabrav{i sve glavare sve{teni-ke i knji`evnike narodne, pita{e ih: gdje }e se roditi Hristos?

2:5 A oni mu reko{e: u Vitlejemu Judejskome; jer je tako prorok napisao:

2:6 I ti Vitlejeme, zemljo Judina! ni po ~em nisi najmanji u dr`avi Judinoj; jer }e iz tebe izi{i ~elov|a koji }e pasti narod moj Izrailja.

2:7 Onda Irod tajno dozva mudrace, i ispitiva{e ih kad se pojavila zvijezda.

2:8 I poslav{i ih u Vitlejem, re~e: idite i raspitajte dobro za dijete, pa kad ga na|ete, javite mi, da i ja idem da mu se poklonim.

2:9 I oni saslu{av{i cara, po|o{e: a to i zvijezda koju su vidjeli na istoku, i|a{e pred njima dok ne do|e i stade odozgo gdje bje{e dijete.

2:10 A kad vidje{e zvijezdu gdje je stala, obradova{e se veoma velikom radosti.

2:11 I u{av{i u ku}u, vidje{e dijete s Marijom materom njegovom, i pado{e i poklono{e mu se; pa otvori{e dare svoje i dariva{e ga: zlatom, i tamjanom, i smirnom.

2:12 I primiv{i u snu zapovijest da se ne vra}aju k Irodu, drugim putem otido{e u svoju zemlju.

2:13 A po{to oni otidu, a to an|eo Gospodnji javi se Josifu u snu i kaza mu: ustani, uzmi dijete i mater njegovu pa bje`i u Misir, i budi onamo dok ti ne ka`em; jer }e Irod tra`iti dijete da ga pogubi.

2:14 I on ustav{i uze dijete i mater njegovu no}u i otide u Misir.

2:15 I bi tamo do smrti Irodove: da se izvr{i {to je Gospod rekao preko proroka koji govori: iz Misira dozvah sina svojega.

2:16 Tada Irod kad vidje da su ga mudraci prevarili, razgnjevi se vrlo i posla te pobi{e svu djecu po Vitlejemu i po svoj okolini njegovoj od dvije godine i ni`e, po vremenu koje je dobro doznao od mudraca.

2:17 Tada se zbi {to je kazao prorok Jeremija govore}i:

2:18 Glas u Rami ~u se, pla~, i ridanje, i jaukanje mnogo: Rahilja pla~e za svojom djecom, i ne}e da se utje{i, jer ih nema.

2:19 A po smrti Irodovoj, gle, an|eo Gospodnji u snu javi se Josifu u Misiru.

2:20 I re~e: ustani, i uzmi dijete i mater njegovu i idi u zemlju Izrailjevu; jer su izumrli koji su tra`ili du{u djetinju.

2:21 I on ustav{i, uze dijete i mater njegovu, i do|e u zemlju Izrailjevu.

2:22 Ali ~uv{i da Arhelaj caruje u Judeji mjesto Iroda oca svojega, poboja se onamo i}i; nego primiv{i u snu zapovijest, otide u krajeve Galilejske.

2:23 I do{av{i onamo, namjesti se u gradu koji se zove Nazaret, da se zbude kao {to su kazali proroci da }e se Nazare}anin nazvati.

GLAVA 3

Uono pak doba do|e Jovan krstitelj, i u~a{e u pustinji Judejskoj.

3:2 I govora{e: pokajte se, jer se pribli`i carstvo nebesko.

3:3 Jer je to onaj za koga je govorio prorok Isaija gdje ka`e: glas onoga {to vi~e u pustinji: pripravite put Gospodu, i poravnite staze njegove.

3:4 A Jovan ima{e haljinu od dlake kamilje i pojas ko`an oko sebe; a hrana njegova bija{e skakavci i med divlji.

3:5 Tada izla`a{e k njemu Jerusalem i sva Judeja, i sva okolina Jordanska.

3:6 I on ih kr{ava{e u Jordanu, i ispovijedahu grijehe svoje.

3:7 A kad vidje (Jovan) mnoge fariseje i sadukeje gdje idu da ih krsti, re~e im: porodi aspidini! ko kaza vama da bje`ite od gnjeva koji ide?

3:8 Rodite dakle rod dostojan pokajanja.

3:9 I ne mislite i ne govorite u sebi: imamo oca Avraama; jer vam ka`em da mo`e Bog i od kame-nja ovoga podignuti djecu Avraamu.

3:10 Ve} i sjekira kod korijena drvetu stoji; sva-ko dakle drvo koje ne ra|a dobra roda, sije-e se i u oganj baca.

3:11 Ja dakle kr{}avam vas vodom za pokajanje; a onaj koji ide za mnom, ja~i je od mene; ja nije-sam dostojan njemu obu}e ponijeti; on }e vas krsti-ti Duhom svetijem i ognjem.

3:12 Njemu je lopata u ruci njegovoj, pa }e otri-jebiti gumno svoje, i skupi}e p{enicu svoju u `itni-cu, a pljevu }e sa`e}i ognjem vje~nijem.

3:13 Tada do|e Isus iz Galileje na Jordan k Jo-vanu da se krsti.

3:14 A Jovan branja{e mu govore}i: ti treba me-ne da krsti{, a ti li dolazi{ k meni?

3:15 A Isus odgovori i re-e mu: ostavi sad, jer tako nam treba ispuniti svaku pravdu. Tada Jovan ostavi ga.

3:16 I krstiv{i se Isus izi|e odmah iz vode; i gle, otvori{e mu se nebesa, i vidje Duha Bo`ijega gdje silazi kao golub i do|e na njega.

3:17 I gle, glas s neba koji govori: ovo je sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

GLAVA 4

Tada Isusa odvede Duh u pustinju da ga |avo ku{a.

4:2 I postiv{i se dana ~etrdeset i no}i ~etrdeset, napo{ljetku ogladnje.

4:3 I pristupi k njemu ku{a~ i re-e: ako si sin Bo`ij, reci da kamenje ovo hljebovi postanu.

4:4 A on odgovori i re-e: pisano je: ne `ivi ~o-vjek o samom hljebu, no o svakoj rije~i koja izlazi iz usta Bo`ijih.

4:5 Tada odvede ga |avo u sveti grad i postavi ga navrh crkve;

4:6 Pa mu re-e: ako si sin Bo`ij, sko-i dolje, jer u pismu stoji da }e an|elima svojijem zapovjediti za tebe, i uze}e te na ruke, da gdje ne zapne{ za ka-men nogom svojom.

4:7 A Isus re-e njemu: ali i to stoji napisano: ne-moj ku{ati Gospoda Boga svojega.

4:8 Opet ga uze |avo i odvede ga na goru vrlo visoku, i pokaza mu sva carstva ovoga svijeta i sla-vu njihovu;

4:9 I re-e mu: sve ovo da}u tebi ako padne{ i pokloni{ mi se.

4:10 Tada re-e njemu Isus: idi od mene, soton; jer stoji napisano: Gospodu Bogu svojemu pokla-njaj se i njemu jedino slu`i.

4:11 Tada ostavi ga |avo, i gle, an|eli pristupi{e i slu`ahu mu.

4:12 A kad ~u Isus da je Jovan predan, otide u Galileju.

4:13 I ostaviv{i Nazaret do|e i namjesti se u Ka-pernaumu primorskome na me|i Zavulonovoj i Neftalimovoj.

4:14 Da se zbude {to je rekao Isaija prorok go-vore}i:

4:15 Zemlja Zavulonova i zemlja Neftalimova, na putu k moru s one strane Jordana, Galileja ne-znabo`a-ka.

4:16 Ljudi koji sjede u tami, vidje{e vidjelo veli-ko, i onima {to sjede na strani i u sjenu smrtnome, zasvijetli vidjelo.

4:17 Otada po~e Isus u~iti i govoriti: pokajte se, jer se pribli`i carstvo nebesko.

4:18 I idu}i pokraj mora Galilejskog vidje dva brata, Simona, koji se zove Petar, i Andriju brata njegova, gdje me}u mre`e u more, jer bijahu ribari.

4:19 I re-e im: hajdete za mnom, i u~ini}u vas lovcima ljudskijem.

4:20 A oni taj ~as ostavi{e mre`e i za njim oti-do{e.

4:21 I oti{av{i odatle vidje druga dva brata, Ja-kova Zavedejeva, i Jovana brata njegova, u la|i sa Zavedejem ocem njihovijem gdje krpe mre`e svo-je, i pozva ih.

4:22 A oni taj ~as ostavi{e la|u i oca svojega i za njim otido{e.

4:23 I proho|a{e po svoj Galileji Isus u~e}i po zbornicama njihovijem, i propovijedaju}i jevan|e-lje o carstvu, i iscijeljuju}i svaku bolest i svaku ne-mo} po ljudima.

4:24 I otide glas o njemu po svoj Siriji i privedoše mu sve bolesne od razli~njih bolesti i s razli~nijem mukama, i bijesne, i mjese~njake, i uzete, i iscijeli ih.

4:25 I za njim i|aše naroda mnogo iz Galileje, i iz Deset Gradova, i iz Jerusalima, i Judeje, i ispreko Jordana.

GLAVA 5

Akad on vidje narod, pope se na goru, i sjede, i pristupiše mu u~enici njegovi.

5:2 I otvoriv{i usta svoja u~aše ih govore{i:

5:3 Blago siroma{nima duhom, jer je njihovo carstvo nebesko;

5:4 Blago onima koji pla~u, jer }e se utje{iti;

5:5 Blago krotkima, jer }e naslijediti zemlju;

5:6 Blago gladnima i `ednima pravde, jer }e se nasititi;

5:7 Blago milostivima, jer }e biti pomilovani;

5:8 Blago onima koji su ~istoga srca, jer }e Boga vidjeti;

5:9 Blago onima koji mir grade, jer }e se sinovi Bo`iji nazvati;

5:10 Blago prognanima pravde radi, jer je njihovo carstvo nebesko.

5:11 Blago vama ako vas uzasramote i usprogone i reku na vas svakojake r|ave rije~i la`u{i, mene radi.

5:12 Radujte se i veselite se, jer je velika plata va{a na nebesima, jer su tako progonili proroke prije vas.

5:13 Vi ste so zemlji; ako so obljutavi, ~im }e se osoliti? Ona ve} ne}e biti ni za {to, osim da se prospe napolje i da je ljudi pogaze.

5:14 Vi ste vidjelo svijetu; ne mo`e se grad sakriti kad na gori stoji.

5:15 Niti se u`i`e svije}a i me}e pod sud nego na svije}njak, te svijetli svima koji su u ku}i.

5:16 Tako da se svijetli va{e vidjelo pred ljudima, da vide va{a dobra djela, i slave oca va{ega koji je na nebesima.

5:17 Ne mislite da sam ja do{ao da pokvarim zakon ili proroke: nijesam do{ao da pokvarim, nego da ispunim.

5:18 Jer vam zaista ka`em: dokle nebo i zemlja stoji, ne}e nestati ni najmanjega slova ili jedne tittle iz zakona dok se sve ne izvr{i.

5:19 Ako ko pokvari jednu od ovijeh najmanjijeh zapovijesti i nau~i tako ljude, najmanji nazva}e se u carstvu nebeskome; a ko izvr{i i nau~i, taj }e se veliki nazvati u carstvu nebeskome.

5:20 Jer vam ka`em da ako ne bude ve}a pravda va{a nego knji`evnika i fariseja, ne}ete u}i u carstvo nebesko.

5:21 ^uli ste kako je kazano starima: ne ubij; jer ko ubije, bi}e kriv sudu.

5:22 A ja vam ka`em da }e svaki koji se gnjevi na brata svojega ni za {to, biti kriv sudu; a ako li ko re~e bratu svojemu: raka! bi}e kriv skup{tini; a ko re~e: budalo! bi}e kriv paklu ognjenom.

5:23 Zato dakle ako prinese{ dar svoj k oltaru, i ondje se opomene{ da brat tvoj ima ne{to na te,

5:24 Ostavi ondje dar svoj pred oltarom, i idi prije te se pomiri s bratom svojijem, pa onda do|i i prinesi dar svoj.

5:25 Miri se sa suparnikom svojijem brzo, dok si na putu s njim, da te suparnik ne preda sudiji, a sudija da te ne preda sluzi i u tamnicu da te ne vrgnu.

5:26 Zaista ti ka`em: ne}e{ iza}i odande dok ne da{ do po{ljednega dinara.

5:27 ^uli ste kako je kazano starima: ne ~ini preljube.

5:28 A ja vam ka`em da svaki koji pogleda na `enu sa `eljom, ve} je u~inio preljubu u srcu svojemu.

5:29 A ako te oko tvoje desno sabla`njava, iskopaj ga i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojijeh negoli sve tijelo tvoje da bude ba~eno u pakao.

5:30 I ako te desna ruka tvoja sabla`njava, otsijeci je i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojijeh negoli sve tijelo tvoje da bude ba~eno u pakao.

5:31 Tako je kazano: ako ko pusti `enu svoju, da joj da knjigu rasmusnu.

5:32 A ja vam ka`em da svaki koji pusti `enu svoju, osim za preljubu, navodi je te ~ini preljubu; i koji pu{tenicu uzme preljubu ~ini.

5:33 Jo{ ste ~uli kako je kazano starima: ne kuni se krivo, a ispuni {to si se Gospodu zakleo.

5:34 A ja vam ka`em: ne kunite se nikako: ni nebom, jer je prijestol Bo`ij;

5:35 Ni zemljom, jer je podno`je nogama njegovijem; ni Jerusalimom, jer je grad velikoga cara.

5:36 Ni glavom svojom ne kuni se, jer ne mo`e{ dlake jedne bijele ili crne u~initi.

5:37 Dakle neka bude va{a rije~: da, da; ne, ne; a {to je vi{e od ovoga, oda zla je.

5:38 ^uli ste da je kazano: oko za oko, i zub za zub.

5:39 A ja vam ka`em da se ne branite oda zla, nego ako te ko udari po desneme tvom obrazu, obrni mu i drugi;

5:40 I koji ho}e da se sudi s tobom i ko{ulju tvoju da uzme, podaj mu i haljinu.

5:41 I ako te potjera ko jedan sahat, idi s njime dva.

5:42 Koji i{te u tebe, podaj mu; i koji ho}e da mu uzajmi{, ne odreci mu.

5:43 ^uli ste da je kazano: ljubi bli`njega svojega, i mrzi na neprijatelja svojega.

5:44 A ja vam ka`em: ljubite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, ~inite dobro onima koji na vas mrze i molite se Bogu za one koji vas gone;

5:45 Da budete sinovi oca svojega koji je na nebesima; jer on zapovijeda svome suncu, te obasjava i zle i dobre, i daje da`d pravednima i nepravednima.

5:46 Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakovu platu imate? Ne ~ine li to i carinici?

5:47 I ako Boga nazivate samo svojoj bra}i, {ta odvi{e ~inite? Ne ~ine li tako i neznabo{ci?

5:48 Budite vi dakle savr{eni, kao {to je savr{en otac va{ nebeski.

GLAVA 6

Pazite da pravdu svoju ne ~inite pred ljudima da vas oni vide; ina~e plate nemate od oca svojega koji je na nebesima.

6:2 Kad dakle daje{ milostinju, ne trubi pred sobom, kao {to ~ine licemjeri po zbornicama i po ulicama da ih hvale ljudi. Zaisto vam ka`em: primili su platu svoju.

6:3 A ti kad ~ini{ milostinju, da ne zna ljevaka tvoja {ta ~ini desnica tvoja.

6:4 Tako da bude milostinja tvoja tajna; i otac tvoj koji vidi tajno, plati}e tebi javno.

6:5 I kad se moli{ Bogu, ne budi kao licemjeri, koji rado po zbornicama i na raskr{u po ulicama stoje i mole se da ih vide ljudi. Zaisto vam ka`em da su primili platu svoju.

6:6 A ti kad se moli{, u| i u klijet svoju, i zatvoriv{i vrata svoja, pomoli se ocu svojemu koji je u tajnosti; i otac tvoj koji vidi tajno, plati}e tebi javno.

6:7 A kad se molite, ne govorite mnogo kao neznabo{ci; jer oni misle da }e za mnoge rije~i svoje biti usli{eni.

6:8 Vi dakle ne budite kao oni; jer zna otac va{ {ta vam treba prije molitve va{e;

6:9 Ovako dakle molite se vi: O~e na{ koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje;

6:10 Da do|e carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu;

6:11 Hljeb na{ potrebnj daj nam danas;

6:12 I oprosti nam dugove na{e kao i mi {to opra{tamo du`nicima svojijem;

6:13 I ne navedi nas u napast; no izbavi nas oda zla. Jer je tvoje carstvo, i sila, i slava vavijek.

Amin.

6:14 Jer ako opra{tate ljudima grijeha njihove, oprosti}e i vama otac va{ nebeski.

6:15 Ako li ne opra{tate ljudima grijeha njihovih, ni otac va{ ne}e oprostiti vama grijeha va{ijeh.

6:16 A kad postite, ne budite `alosni kao licemjeri; jer oni na~ine blijeda lica svoja da ih vide

ljudi gdje poste. Zaisto vam ka`em da su primili platu svoju.

6:17 A ti kad posti{, nama`i glavu svoju, i lice svoje umij,

6:18 Da te ne vide ljudi gdje posti{, nego otac tvoj koji je u tajnosti; i otac tvoj koji vidi tajno, plati}e tebi javno.

6:19 Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje moljac i r|a kvari, i gdje lupe`i potkopavaju i kradu;

6:20 Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni r|a ne kvari, i gdje lupe`i ne potkopavaju i ne kradu.

6:21 Jer gdje je va{e blago, ondje }e biti i srce va{e.

6:22 Svije}a je tijelu oko. Ako dakle bude oko tvoje zdravo, sve }e tijelo tvoje svijetlo biti.

6:23 Ako li oko tvoje kvarno bude, sve }e tijelo tvoje tamno biti. Ako je dakle vidjelo {to je u tebi tama, akamoli tama?

6:24 Niko ne mo`e dva gospodara slu`iti: jer ili }e na jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili jednome voljeti, a za drugog ne mariti. Ne mo`ete Bogu slu`iti i mamoni.

6:25 Za to vam ka`em: ne brinite se za `ivot svoj, {ta }ete jesti, ili {ta }ete piti; ni za tijelo svoje, u {to }ete se obu}i. Nije li `ivot prete`nji od hrane, i tijelo od odijela?

6:26 Pogledajte na ptice nebeske kako ne siju, niti `nju, ni sabiraju u `itnice; pa otac va{ nebeski hrani ih. Nijeste li vi mnogo prete`nji od njih?

6:27 A ko od vas brinu}i se mo`e primaknuti rastu svojemu lakat jedan?

6:28 I za odijelo {to se brinete? Pogledajte na ljiljane u polju kako rastu; ne trude se niti predu.

6:29 Ali ja vam ka`em da ni Solomun u svojoj slavi ne obu-e se kao jedan od njih.

6:30 A kad travu u polju, koja danas jest, a sutra se u pe} baca, Bog tako odijeva, a akamoli vas, malovjerni?

6:31 Ne brinite se dakle govore}i: {ta }emo jesti, ili, {ta }emo piti, ili, ~im }emo se odjenuti?

6:32 Jer sve ovo neznabo{ci i{tu; a zna i otac va{ nebeski da vama treba sve ovo.

6:33 Nego i{tite najprije carstva Bo`ijega, i pravde njegove, i ovo }e vam se sve dodati.

6:34 Ne brinite se dakle za sutra; jer sutra brinu}e se za se. Dosta je svakom danu zla svoga.

GLAVA 7

Ne sudite da vam se ne sudi;

7:2 Jer kakovijem sudom sudite, onakovijem }e vam suditi; i kakovom mjerom mjerite, onakom }e vam se mjeriti.

7:3 A za{to vidi{ trun u oku brata svojega, a brvna u oku svojemu ne osje}a{?

7:4 Ili, kako mo`e{ re}i bratu svojemu: stani da ti izvadim trun iz oka tvojega; a eto brvno u oku tvojemu?

7:5 Licemjere! izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa }e{ onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega.

7:6 Ne dajte svetinje psima; niti me}ite bisera svojega pred svinje, da ga ne pogaze nogama svojima, i vrativ{i se ne rastrgnu vas.

7:7 I{tite, i da}e vam se; tra`ite, i na}i }ete; kucajte, i otvori}e vam se.

7:8 Jer svaki koji i{te, prima; i koji tra`i, nalazi; i koji kuca, otvori}e mu se.

7:9 Ili koji je me|u vama ~ovjek u koga ako zai{te sin njegov hljeba kamen da mu da?

7:10 Ili ako ribe zai{te da mu da zmiju?

7:11 Kad dakle vi, zli budu}i, umijete dare dobre davati djeci svojoj, koliko }e vi{e otac va{ nebeski dati dobra onima koji ga mole?

7:12 Sve dakle {to ho}ete da ~ine vama ljudi, ~inite i vi njima: jer je to zakon i proroci.

7:13 U|ite na uska vrata; jer su {iroka vrata i {irok put {to vode u propast, i mnogo ih ima koji njim idu.

7:14 Kao {to su uska vrata i tijesan put {to vode u `ivot, i malo ih je koji ga nalaze.

7:15 ^uvajte se od la`njih proroka, koji dolaze k vama u odijelu ov~ijemu, a unutra su vuci grabljivi.

7:16 Po rodovima njihovijem pozna}ete ih. Eda li se bere s trnja gro`|e, ili s ~i-ka smokve?

7:17 Tako svako drvo dobro rodove dobre ra|a, a zlo drvo rodove zle ra|a.

7:18 Ne mo`e drvo rodova zlijeh ra|ati, ni drvo zlo rodova dobrieh ra|ati.

7:19 Svako dakle drvo koje ne ra|a roda dobra, sijeku i u oganj bacaju.

7:20 I tako dakle po rodovima njihovijem pozna}ete ih.

7:21 Ne }e svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! u}i u carstvo nebesko; no koji ~ini po volji oca mojega koji je na nebesima.

7:22 Mnogi }e re}i meni u onaj dan: Gospode! Gospode! nijesmo li u ime tvoje prorokovali, i tvojjem imenom |avole izgonili, i tvojjem imenom ~udesu mnoga tvorili?

7:23 I tada }u im ja kazati: nikad vas nijesam znao; idite od mene koji ~inite bezakonje.

7:24 Svaki dakle koji slu}a ove moje rije~i i izvr{uje ih, kaza}u da je kao mudar ~ovjek koji sazida ku}u svoju na kamenu:

7:25 I udari da`d, i do|o}e vode, i dunu}e vjetrovi, i napado}e na ku}u onu, i ne pade; jer bje}e utvr|ena na kamenu.

7:26 A svaki koji slu}a ove moje rije~i a ne izvr{uje ih, on }e biti kao ~ovjek lud koji sazida ku}u svoju na pijesku:

7:27 I udari da`d, i do|o}e vode, i dunu}e vjetrovi, i udari}e u ku}u onu, i pade, i raspade se stra}no.

7:28 I kad svr{i Isus rije~i ove, divlja}e se narod nauci njegovoj.

7:29 Jer ih u~a}e kao onaj koji vlast ima, a ne kao knji`evnici.

GLAVA 8

A kad si|e s gore, za njim i|a}e naroda mnogo.

8:2 I gle, ~ovjek gubav do|e i klanja}e mu se govore}i: Gospode! ako ho}e, mo`e} me o-istiti.

8:3 I pru`iv{i ruku Isus, dohvati ga se govore}i: ho}u, o-isti se. I odmah o-isti se od gube.

8:4 I re-e mu Isus: gledaj, nikomu ne kazuj, nego idi i poka`i se sve{teniku, i prinesi dar koji je zapovjedio Mojsije radi svjedo~anstva njima.

8:5 A kad u|e u Kapernaum, pristupi k njemu kapetan mole}i ga

8:6 I govore}i: Gospode! sluga moj le`i doma uzet, i mu-i se vrlo.

8:7 A Isus mu re-e: ja }u do}i i iscijeli}u ga.

8:8 I kapetan odgovori i re-e: Gospode! nijesam dostojan da pod krov moj u|e; nego samo reci rije~, i ozdravi}e sluga moj.

8:9 Jer i ja sam ~ovjek pod vlasti, i imam pod sobom vojnike, pa re-em jednome: idi, i ide; i drugome: do|i, i do|e; i sluzi svojemu: u~ini to, i u~ini.

8:10 A kad ~u Isus, udivi se i re-e onima {to i|ahu za njim: zaista vam ka`em: ni u Izrailju tolike vjere ne na|oh.

8:11 I to vam ka`em da }e mnogi od istoka i zapada do}i i sje}e za trpezu s Avraamom i Isakom i Jakovom u carstvu nebeskome:

8:12 A sinovi carstva izgna}e se u tamu najkrajnju; ondje }e biti pla~i i {krgut zuba.

8:13 A kapetanu re-e Isus: idi, i kako si vjerovao neka ti bude. I ozdravi sluga njegov u taj ~as.

8:14 I do{av{i Isus u dom Petrov vidje ta{tu njegovu gdje le`i i groznica je trese.

8:15 I prihvati je za ruku, i pusti je groznica, i usta, i slu`a}e mu.

8:16 A u ve-e dovedo}e k njemu bijesnijeh mnogo, i izgna duhove rije~ju, i sve bolesnike iscijeli:

8:17 Da se zbude {to je kazao Isaija prorok govore}i: on nemo}i na}e uze i bolesti ponese.

8:18 A kad vidje Isus mnogo naroda oko sebe, zapovjedi u-enicima svojijem da idu na onu stranu.

8:19 I pristupiv{i jedan knji`evnik re-e mu: u-itelju! ja idem za tobom kudgod ti po|e}.

8:20 Re-e njemu Isus: lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda; a sin ~ovje~ji nema gdje glave zakloniti.

8:21 A drugi od u-enika njegovijeh re-e mu: Gospode! dopusti mi najprije da idem da ukopam oca svojega.

8:22 A Isus re-e njemu: hajde za mnom, a ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace.

8:23 I kad u|e u la|u, za njim u|o{e u-enici njegovi.

8:24 I gle, oluja velika postade na moru da se la|a pokri valovima; a on spava{e.

8:25 I priku-iv{i se u-enici njegovi probudi{e ga govore{i: Gospode! izbavi nas, izgibosmo.

8:26 I re-e im: za{to ste stra{ljivi, malovjerni? Tada ustav{i zaprijeti vjetrovima i moru, i postade ti{ina velika.

8:27 A ljudi ~udi{e se govore{i: ko je ovaj da ga slu{aju i vjetrovi i more?

8:28 A kad do|e na onu stranu u zemlju Gergesinsku, sreto{e ga dva bijesna, koji izlaze iz grobova, tako zla da ne moga{e niko pro{i putem onijem.

8:29 I gle, povika{e: {to je tebi do nas, Isuse, si ne Bo`ij? zar si do{ao amo prije vremena da mu-i{ nas?

8:30 A daleko od njih pasija{e veliki krd svinja.

8:31 I |avoli moljahu ga govore{i: ako nas izgo-ni{, po{lji nas da idemo u krd svinja.

8:32 I re-e im: idite. I oni izi{av{i otido{e u svinjne. I gle, navali sav krd s brijega u more, i potopi{e se u vodi.

8:33 A svinjari pobjego{e; i do{av{i u grad kaza{e sve, i za bijesne.

8:34 I gle, sav grad izi|e na susret Isusu; i vidjev{i ga moli{e da bi oti{ao iz njihovoga kraja.

GLAVA 9

I u{av{i u la|u prije|e i do|e u svoj grad.

9:2 I gle, doneso{e mu uzeta koji le`a{e na odru. I vidjev{i Isus vjeru njihovu re-e uzetome: ne boj se, sinko, opra{taju ti se grijesi tvoji.

9:3 I gle, neki od knji`evnika reko{e u sebi: ovaj huli na Boga.

9:4 I vidje{i Isus pomisli njihove re-e: za {to zlo mislite u srcima svojijem?

9:5 Jer {ta je lak{e re{i: opra{taju ti se grijesi; ili re{i: ustani i hodi?

9:6 Ali da znate da vlast ima sin ~ovje~ij na zemlji opra{tati grijeha (tada re-e uzetome): ustani, uzmi odar svoj i idi doma.

9:7 I ustav{i otide doma.

9:8 A ljudi vide{i ~udi{e se, i hvali{e Boga, koji je dao vlast takovu ljudima.

9:9 I odlaze{i Isus odande vidje ~ovjeka gdje sjedi na carini, po imenu Mateja, i re-e mu: hajde za mnom. I ustav{i otide za njim.

9:10 I kad je|a{e u ku{i, gle, mnogi carinici i grje{nici do|o{e i je|ahu s Isusom i s u-enicima njegovijem.

9:11 I vidjev{i to fariseji govorahu u-enicima njegovijem: za{to s carinicima i grje{nicima u-itelj va{ jede i pije?

9:12 A Isus ~uv{i to re-e im: ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni.

9:13 Nego idite i nau-ite se {ta zna-i: milosti ho}u, a ne priloga. Jer ja nijesam do{ao da zovem pravednike no grje{nike na pokajanje.

9:14 Tada pristupi{e k njemu u-enici Jovanovi govore{i: za{to mi i fariseji postimo mnogo, a u-enici tvoji ne poste?

9:15 A Isus re-e im: eda li mogu svatovi plakati dok je s njima `enik? Nego }e do{i vrijeme kad }e se oteti od njih `enik, i onda }e postiti.

9:16 Jer niko ne me}e nove zakrpe na staru haljinu; jer }e zakrpa odadrijeti od haljine, i gora }e rupa biti.

9:17 Niti se lijeva vino novo u mjehove stare; ina-e mjehovi prodru se i vino se prolije, i mjehovi propadnu. Nego se lijeva vino novo u mjehove nove, i oboje se sa-uva.

9:18 Dok on tako govora{e njima, gle, knez nekakav do|e i klanja{e mu se govore{i: k{i moja sad umrije; nego do|i i metni na nju ruku svoju, i o`i-vlje}e.

9:19 I ustav{i Isus za njim po|e i u-enici njegovi.

9:20 I gle, `ena koja je dvanaest godina болоvala od te~enja krvi pristupi sastrag i dohvati mu se skuta od haljine njegove.

9:21 Jer govora{e u sebi: samo ako se dotaknem haljine njegove, ozdravi}u.

9:22 A Isus obazrev{i se i vidjev{i je re~e: ne boj se, k}eri; vjera tvoja pomogla ti je. I ozdravi `ena od toga ~asa.

9:23 I do{av{i Isus u dom kne `ev i vidjev{i svi-ra~e i ljude zabunjene

9:24 Re~e im: otstupite, jer djevojka nije umrla, nego spava. I potsmijevahu mu se.

9:25 A kad istjera ljude, u|e, i uhvati je za ruku, i usta djevojka.

9:26 I otide glas ovaj po svoj zemlji onoj.

9:27 A kad je Isus odlazio odande, za njim i|ahu dva slijepca vi~u{i i govore}i: pomiluj nas, sine Davidov!

9:28 A kad do|e u ku}u, pristupi{e k njemu slijepci, i re~e im Isus: vjerujete li da mogu to u~initi? A oni mu reko{e: da Gospode.

9:29 Tada dohvati se o~iju njihovijeh govore}i: po vjeri va{oj neka vam bude.

9:30 I otvori{e im se o~i. I zaprijeti im Isus govore}i: gledajte da niko ne dozna.

9:31 A oni izi{av{i razglasi{e ga po svoj zemlji onoj.

9:32 Kad oni pak izi|u, gle, dovedo{e k njemu ~ovjeka nijema i bijesna.

9:33 I po{to izgna |avola, progovori nijemi. I divlja{e se narod govore}i: nigda se toga nije vidjelo u Izrailju.

9:34 A fariseji govorahu: pomo}u kneza |avolskog izgoni |avole.

9:35 I proho|a{e Isus po svijem gradovima i selima u~e{i po zbornicama njihovijem i propovijedaju}i jevan|elje o carstvu, i iscjeljuju}i svaku bolest i svaku nemo} po ljudima.

9:36 A gledaju}i ljude sa`ali mu se, jer bijahu smeteni i rasijani kao ovce bez pastira.

9:37 Tada re~e u~enicima svojijem: `etve je mnogo, a poslanika malo.

9:38 Molite se dakle gospodaru od `etve da izvede poslanike na `etvu svoju.

GLAVA 10

I dozvav{i svojijeh dvanaest u~enika dade im vlast nad duhovima ne~istijem da ih izgone, i da iscjeljuju od svake bolesti i svake nemo}i.

10:2 A dvanaest apostola imena su ova: prvi Simon, koji se zove Petar, i Andrija brat njegov; Jakov Zevedejev, i Jovan brat njegov;

10:3 Filip i Vartolomije; Toma i Matej carinik; Jakov Alfejev, i Levej prozvani Tadija;

10:4 Simon Kananit, i Juda Iskariotski, koji ga i predade.

10:5 Ovijeh dvanaest posla Isus i zapovjedi im govore}i: na put neznao`aca ne idite, i u grad Samarijanski ne ulazite.

10:6 Nego idite k izgubljenijem ovcama doma Izrailjeva.

10:7 A hode}i propovijedajte i kazujte da se pribli`ilo carstvo nebesko.

10:8 Bolesne iscjeljujte, gubave ~istite, mrtve di`ite, |avole izgonite; za badava ste dobili, za badava i dajite.

10:9 Ne nosite zlata ni srebra ni mjedi u pojasi-ma svojijem,

10:10 Ni torbe na put, ni dvije haljine ni obu}e ni {tapa; jer je poslanik dostojan svoga jela.

10:11 A kad u koji grad ili selo u|ete, ispitajte ko je u njemu dostojan, i ondje ostanite dok ne izi|ete.

10:12 A ulaze}i u ku}u nazovite joj: mir ku}i ovoj.

10:13 I ako bude ku}a dostojna, do}i }e mir va{ na nju; a ako li ne bude dostojna, mir }e se va{ k vama vratiti.

10:14 A ako vas ko ne primi niti poslu{a rije~i va{ijeh, izlaze}i iz ku}e ili iz grada onoga otresite prah s nogu svojijeh.

10:15 Zaisto vam ka`em: lak{e }e biti zemlji Sodomskoj i Gomorskoj u dan stra{noga suda nego li gradu onome.

10:16 Eto, ja vas {aljem kao ovce me|u vukove: budite dakle mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi.

10:17 A ~uvajte se od ljudi; jer }e vas oni predati sudovima, i po zbornicama svojijem bi}e vas.

10:18 I pred vlastelje i careve vodi}e vas mene radi za svjedo~anstvo njima i neznabo{cima.

10:19 A kad vas predadu, ne brinite se kako }ete ili {ta }ete govoriti; jer }e vam se u onaj ~as dati {ta }ete kazati.

10:20 Jer vi ne }ete govoriti, nego Duh oca va{ega govori}e iz vas.

10:21 A preda}e brat brata na smrt i otac sina; i usta}e djeca na roditelje i pobi}e ih.

10:22 I svi }e mrziti na vas imena mojega radi; ali koji pretrpi do kraja blago njemu.

10:23 A kad vas potjeraju u jednom gradu, bje`ite u drugi. Jer vam ka`em zaista: ne}ete obi}i gradova Izrailjevijeh dok do|e sin ~ovje~ij.

10:24 Nema u~enika nad u~itelja svojega ni slu~ge nad gospodara svojega.

10:25 Dosta je u~eniku da bude kao u~itelj njegov i slu~i kao gospodar njegov. Kad su doma}ina nazvali Veelzevulom, a kamo li doma}e njegove?

10:26 Ne bojte ih se dakle; jer nema ni{ta sakriveno {to se ne}e otkriti, ni tajno {to se ne}e doznati.

10:27 [to vam govorim u tami, kazujte na vidiku; i {to vam se {ap}e na u{i, propovijedajte s krovova.

10:28 I ne bojte se onijeh koji ubijaju tijelo a du{e ne mogu ubiti; nego se bojte onoga koji mo`e i du{u i tijelo pogubiti u paklu.

10:29 Ne prodaju li se dva vrapca za jedan dinar? pa ni jedan od njih ne mo`e pasti na zemlju bez oca va{ega.

10:30 A vama je i kosa na glavi sva izbrojena.

10:31 Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca.

10:32 A koji god prizna mene pred ljudima, prizna}u i ja njega pred ocem svojijem koji je na nebesima.

10:33 A ko se odre~e mene pred ljudima, odre}i }u se i ja njega pred ocem svojijem koji je na nebesima.

10:34 Ne mislite da sam ja do{ao da donesem mir na zemlju; nijesam do{ao da donesem mir nego ma~.

10:35 Jer sam do{ao da rastavim ~ovjeka od oca njegova i k}er od matere njezine i snahu od svekrve njezine:

10:36 I neprijatelji ~ovjeku (posta}e) doma{nji njegovi.

10:37 Koji ljubi oca ili mater ve}ma nego mene, nije mene dostojan; i koji ljubi sina ili k}er ve}ma nego mene, nije mene dostojan.

10:38 I koji ne uzme krsta svojega i ne po|e za mnom, nije mene dostojan.

10:39 Koji ~uva du{u svoju, izgubi}e je; a koji izgubi du{u svoju mene radi, na}i }e je.

10:40 Koji vas prima, mene prima; a koji mene prima, prima onoga koji me je poslao.

10:41 Koji prima proroka u ime proro~ko, platu proro~ku primi}e; a koji prima pravednika u ime pravedni~ko, platu pravedni~ku primi}e.

10:42 I ako ko napoji jednoga od ovijeh malijeh samo ~a{om studene vode u ime u~eni~ko, zaista vam ka`em, ne}e mu plata propasti.

GLAVA 11

I kad svr{i Isus zapovijesti dvanaestorici u~enika svojijeh, otide odande dalje da u~i i da propovijeda po gradovima njihovijem.

11:2 A Jovan ~uv{i u tamnici djela Hristova poslala dvojicu u~enika svojijeh,

11:3 I re~e mu: jesi li ti onaj {to }e do}i, ili drugoga da ~ekamo?

11:4 A Isus odgovaraju}i re~e im: idite i ka`ite Jovanu {to ~ujete i vidite:

11:5 Slijepi progledaju i hromi hode, gubavi ~iste se i gluhi ~uju, mrtvi ustaju i siroma{nima propovijeda se jevan|elje.

11:6 I blago onome koji se ne sablazni o mene.

11:7 A kad ovi otido{e, po~e Isus ljudima govoriti o Jovanu: {ta ste izi{li u pustinji da vidite? Trsku, koju ljulja vjetar?

11:8 Ili {ta ste izi{li da vidite? ^ovjeka u meke haljine obu~ena? Eto, koji meke haljine nose po carskijem su dvorovima.

11:9 Ili {ta ste izi{li da vidite? Proroka? Da, ja vam ka`em, i vi{e od proroka.

11:10 Jer je ovo onaj za koga je pisano: eto, ja {aljem an|ela svojega pred licem tvojijem, koji }e pripravit put tvoj pred tobom.

11:11 Zaista vam ka`em: ni jedan izme|u ro|enijeh od `ena nije izi{ao ve}i od Jovana Krstitelja; a najmanji u carstvu nebeskome ve}i je od njega.

11:12 A od vremena Jovana Krstitelja dosad carstvo nebesko na silu se uzima, i siled`ije dobijaju ga.

11:13 Jer su svi proroci i zakon proricali do Jovana.

11:14 I ako ho}ete vjerovati, on je Ilija {to }e do}i.

11:15 Koji ima u{i da ~uje neka ~uje.

11:16 Ali kakav }u kazati da je ovaj rod? On je kao djeca koja sjede po ulicama i vi~u svojijem drugovima,

11:17 I govore: svirasmo vam, i ne igraste; `alismso vam se, i ne jaukaste.

11:18 Jer Jovan do|e, koji ni jede ni pije, a oni ka`u: |avo je u njemu.

11:19 Do|e sin ~ovje~ij, koji i jede i pije, a oni ka`u: gle ~ovjeka izjelice i pijanice, druga carinicima i grje{nicima. I opravda{e premudrost djeca njezina.

11:20 Tada po~e Isus vikati na gradove u kojima su se dogodila najve}a ~udesa njegova, pa se nijesu pokajali:

11:21 Te{ko tebi, Horazine! Te{ko tebi, Vitsaido! Jer da su u Tiru i Sidonu bila ~udesa koja su bila u vama, davno bi se u vre}i i pepelu pokajali.

11:22 Ali vam ka`em: Tiru i Sidonu lak{e }e biti u dan stra{noga suda nego vama.

11:23 I ti, Kapernaume! koji si se do nebesa podigao do pakla }e{ propasti: jer da su u Sodomu bi-

la ~udesa {to su u tebi bila, ostao bi do dana{njeg dana.

11:24 Ali vam ka`em da }e zemlji Sodomskoj lak{e biti u dan stra{noga suda nego tebi.

11:25 U to vrijeme odgovori Isus, i re~e: hvalim te, o~e, Gospode neba i zemlje, {to si ovo sakrio od premudrijeh i razumnijeh a kazao si prostima.

11:26 Da, o~e, jer je tako bila volja tvoja.

11:27 Sve je meni predao otac moj, i niko ne zna sina do otac; niti oca ko zna do sin i ako kome sin ho}e kazati.

11:28 Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja }u vas odmoriti.

11:29 Uzmite jaram moj na sebe, i nau~ite se od mene; jer sam ja krotak i smjieran u srcu, i na}i }ete pokoj du{ama svojijem.

11:30 Jer je jaram moj blag, i breme je moje lako.

GLAVA 12

U to vrijeme i|a{e Isus u subotu kroz usjeve: a u~enici njegovi ogladnje{e, i po~e{e trgati klasje, i jesti.

12:2 A fariseji vidjev{i to reko{e mu: gle, u~enici tvoji ~ine {to ne valja ~initi u subotu.

12:3 A on re~e im: nijeste li ~itali {to u~ini David kad ogladnje, on i koji bijahu s njim?

12:4 Kako u|e u ku}u Bo`iju, i hljebove postavljene pojede, kojijeh nije valjalo jesti njemu ni onima {to su bili s njim, nego samijem sve{tenicima.

12:5 Ili nijeste ~itali u zakonu kako u subotu sve{tenici u crkvi subotu pogane, pa nijesu krivi?

12:6 A ja vam ka`em da je ovdje onaj koji je ve}i od crkve.

12:7 Kad biste pak znali {ta je to: milosti ho}u a ne priloga, nikad ne biste osu|ivali pravijeh;

12:8 Jer je gospodar i od subote sin ~ovje~ij.

12:9 I oti{av{i odande do|e u zbornicu njihovu.

12:10 I gle, ~ovjek bija{e tu s rukom suhom; i zapita{e ga govore}i: valja li u subotu lije~iti? da bi ga okrivili.

12:11 A on re~e im: koji je me|u vama ~ovjek koji ima ovcu jednu pa ako ona u subotu upadne u jamu ne}e je uzeti i izvaditi?

12:12 A koliko je ~ovjek prete`nji od ovce? Daklem valja u subotu dobro ~initi.

12:13 Tada re~e ~ovjeku: pru`i ruku svoju. I pru`i. I postade zdrava kao i druga.

12:14 A fariseji izi{av{i na~ini{e vije}u o njemu kako bi ga pogubili. No Isus doznava{i to ukloni se odande.

12:15 I za njim ido{e ljudi mnogi, i iscijeli ih sve.

12:16 I zaprijeti im da ga ne razgla{uju.

12:17 Da se zbude {to je kazao Isaija prorok govore}i:

12:18 Gle, sluga moj, koga sam izabrao, ljubazni moj, koji je po volji du{e moje: metnu}u duh svoj na njega, i sud neznabo{cima javi}e.

12:19 Ne}e se sva|ati ni vikati, niti }e ~uti ko po rasputicama glasa njegovoga.

12:20 Trske stu~ene ne}e prelomiti i svje{tila zapaljena ne}e ugasiti dok pravda ne odr`i pobjede.

12:21 I u ime njegovo uzda}e se narodi.

12:22 Tada dovedo{e k njemu bijesna koji bija{e nijem i slijep; i iscijeli ga da nijemi i slijepi stade govoriti i gledati.

12:23 I divljahu se svi ljudi govore}i: nije li ovo Hristos, sin Davidov?

12:24 A fariseji ~uv{i to reko{e: ovaj druk~ije ne izgoni |avola do pomo}u Veelzevula kneza |avolskoga.

12:25 A Isus znaju}i misli njihove re~e im: svako carstvo koje se razdijeli samo po sebi, opustje}e; i svaki grad ili dom koji se razdijeli sam po sebi, propa}e.

12:26 I ako sotona sotonu izgoni, sam po sebi razdijelio se; kako }e dakle ostati carstvo njegovo?

12:27 I ako ja pomo}u Veelzevula izgonim |avole, sinovi va{i ~ijom pomo}u izgone? Za to }e vam oni biti sudije.

12:28 A ako li ja Duhom Bo`ijim izgonim |avole, dakle je do{lo k vama carstvo nebesko.

12:29 Ili kako mo`e ko u}i u ku}u jakoga i poku}tvo njegovo oteti, ako najprije ne sve`e jakoga? i onda }e ku}u njegovu oplijeniti.

12:30 Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji ne sabira sa mnom, prosipa.

12:31 Zato vam ka`em: svaki grijeh i hula oprosti}e se ljudima; a na Duha svetoga hula ne}e se oprostiti ljudima.

12:32 I ako ko re~e rije~ na sina ~ovje~ijega, oprosti}e mu se; a koji re~e rije~ na Duha svetoga, ne}e mu se oprostiti ni na ovome svijetu ni na onome.

12:33 Ili usadite drvo dobro, i rod njegov bi}e dobar; ili usadite drvo zlo, i rod njegov zao bi}e; jer se po rodu drvo poznaje.

12:34 Porodi aspidini! kako mo`ete dobro govoriti, kad ste zli? jer usta govore od suvi{ka srca.

12:35 Dobar ~ovjek iz dobre klijeti iznosi dobro; a zao ~ovjek iz zle klijeti iznosi zlo.

12:36 A ja vam ka`em da }e za svaku praznu rije~ koju reku ljudi dati odgovor u dan stra{noga suda.

12:37 Jer }e{ se svojijem rije~ima opravdati, i svojijem }e{ se rije~ima osuditi.

12:38 Tada odgovori{e neki od knji`evnika i fariseja govore}i: u~itelju! mi bi radi od tebe znak vidjeti.

12:39 A on odgovaraju}i re~e im: rod zli i preljubotvorni tra`i znak; i ne }e mu se dati znak osim znaka Jone proroka.

12:40 Jer kao {to je Jona bio u trbuhu kitovom tri dana i tri no}i: tako }e biti i sin ~ovje~ij u srcu zemlje tri dana i tri no}i.

12:41 Ninevljani izi}i }e na sud s rodom ovijem, i osudi}e ga; jer se pokaja{e Joninijem pou~enjem: a gle, ovdje je ve}i od Jone.

12:42 Carica ju`na izi}i }e na sud s rodom ovijem, i osudi}e ga; jer ona do|e s kraja zemlje da slu{a premudrost Solomunovu: a gle, ovdje je ve}i od Solomuna.

12:43 A kad ne~isti duh izi|e iz ~ovjeka, ide kroz bezvodna mjesta tra`e}i pokoja, i ne na|e ga.

12:44 Onda re~e: da se vratim u dom svoj otku-
da sam izi{ao; i do{av{i na |e prazan, pometen i
ukra{en.

12:45 Tada otide i uzme sedam drugih duhova
gorijeh od sebe, i u{av{i `ive ondje; i bude potonje
gore ~ovjeku onome od prvoga. Tako }e biti i ovo-
me rodu zlome.

12:46 Dok on jo{ govora{e s ljudima, gle, mati
njegova i bra}a njegova stajahu na polju i ~ekahu
da govore s njime.

12:47 I neko mu re~e: evo mati tvoja i bra}a tvo-
ja stoje napolju, radi su da govore s tobom.

12:48 A on odgovori i re~e onome {to mu kaza:
ko je mati moja, i ko su bra}a moja?

12:49 I pru`iv{i ruku svoju na u~enike svoje re-
~e: eto mati moja i bra}a moja. Jer ko izvr{uje vo-
lju oca mojega koji je na nebesima, onaj je brat
moj i sestra i mati.

GLAVA 13

I onaj dan izi{av{i Isus iz ku}e sje|a{e kraj mo-
ra.

13:2 I sabra{e se oko njega ljudi mnogi, tako da
mora u}i u la|u i sjesti; a narod sav staja{e po bri-
jegu.

13:3 I on im kaziva mnogo u pri~ama govore}i:
gle, izi|e sija~ da sije.

13:4 I kad sija{e, jedna zrna pado{e kraj puta, i
do|o{e ptice i pozoba{e ih;

13:5 A druga pado{e na kamenita mjesta, gdje
ne bija{e mnogo zemlje, i odmah izniko{e; jer ne
bija{e u dubinu zemlje.

13:6 I kad obasja sunce, povenu{e, i budu}i da
nemahu `ila, posahnu{e.

13:7 A druga pado{e u trnje, i naraste trnje, i po-
davi ih.

13:8 A druga pado{e na zemlju dobru, i dono{a-
hu rod, jedno po sto, a jedno po {eset, a jedno po
trideset.

13:9 Ko ima u{i da ~uje neka ~uje.

13:10 I pristupiv{i u~enici reko{e mu: za{to im
govori{ u pri~ama?

13:11 A on odgovaraju}i re~e im: vama je dano
da znate tajne carstva nebeskoga, a njima nije da-
no.

13:12 Jer ko ima, da}e mu se, i prete}i }e mu; a
koji nema, uze}e mu se i ono {to ima.

13:13 Zato im govorim u pri~ama, jer gledaju}i
ne vide, i ~uju}i ne ~uju niti razumiju.

13:14 I zbiva se na njima proro{tvo Isajino, koje
govori: u{ima }ete ~uti, i ne}ete razumjeti; i o~ima
}ete gledati, i ne}ete vidjeti.

13:15 Jer je odrvenilo srce ovijeh ljudi, i u{ima
te{ko ~uju, i o~i su svoje zatvorili da kako ne vide
o~ima, i u{ima ne ~uju, i srcem ne razumiju, i ne
obrate se da ih iscijelim.

13:16 A blago va{ijem o~ima {to vide, i u{ima
va{ijem {to ~uju.

13:17 Jer vam ka`em zaista da su mnogi proroci
i pravednici `eljeli vidjeti {to vi vidite, i ne vidje{e;
i ~uti {to vi ~ujete, i ne ~u{e.

13:18 Vi pak ~ujte pri~u o sija~u:

13:19 Svakome koji slu{a rije~ o carstvu i ne ra-
zumije, dolazi ne~astivi i krade posijano u srcu nje-
govom: to je oko puta posijano.

13:20 A na kamenu posijano to je koji slu{a ri-
je~ i odmah s radosti primi je,

13:21 Ali nema korijena u sebi, nego je neposto-
jan, pa kad bude do nevolje ili ga poteraju rije~i ra-
di, odmah udari natrag.

13:22 A posijano u trnju to je koji slu{a rije~, no
briga ovoga svijeta i prijevara bogatstva zagu{e ri-
je~, i bez roda ostane.

13:23 A posijano na dobroj zemlji to je koji slu-
{a rije~ i razumije, koji dakle i rod ra|a, i donosi
jedan po sto, a jedan po {eset, a jedan po trideset.

13:24 Drugu pri~u kaza im govore}i: carstvo je
nebesko kao ~ovjek koji posija dobro sjeme u polju
svojemu,

13:25 A kad ljudi pospa{e, do|e njegov neprija-
telj i posija kukolj po p{enici, pa otide.

13:26 A kad ni~e usjev i rod donese, onda se po-
kaza kukolj.

13:27 Tada do|o{e sluge doma}inove i reko{e mu: gospodaru! nijesi li ti dobro sjeme sijao na svojoj njivi? Otkuda dakle kukolj?

13:28 A on re~e im: neprijatelj ~ovjek to u~ini. A sluge reko{e mu: ho}e{ li dakle da idemo da ga po~upamo?

13:29 A on re~e: ne; da ne bi ~upaju}i kukolj po~upali zajedno s njime p{enicu.

13:30 Ostavite neka raste oboje zajedno do `etve; i u vrijeme `etve re}i }u `eteocima: saberite najprije kukolj, i sve `ite ga u snoplje da ga sa `em; a p{enicu svezite u `itnicu moju.

13:31 Drugu pri~u kaza im govore}i: carstvo je nebesko kao zrno goru{i~ino koje uzme ~ovjek i posije na njivi svojoj,

13:32 Koje je istina najmanje od sviju sjemena, ali kad uzraste, ve}e je od svega povr}a, i bude drvo da ptice nebeske dolaze, i sjedaju na njegovijem granama.

13:33 Drugu pri~u kaza im: carstvo je nebesko kao kvasac koji uzme `ena i metne u tri kopanje bra}na dok sve ne uskisne.

13:34 Sve ovo u pri~ama govori Isus ljudima, i bez pri~e ni{ta ne govora}e im:

13:35 Da se zbude {to je kazao prorok govore}i: otvori}u u pri~ama usta svoja, kaza}u sakriveno od postanja svijeta.

13:36 Tada ostavi Isus ljude, i do|e u ku}u. I pristupi{e k njemu u~enici njegovi govore}i: ka `i nam pri~u o kukolju na njivi.

13:37 A on odgovaraju}i re~e im: koji sije dobro sjeme ono je sin ~ovje~ij;

13:38 A njiva je svijet; a dobro sjeme sinovi su carstva, a kukolj sinovi su zla;

13:39 A neprijatelj koji ga je posijao jest |avo; a `etva je po{ljedak ovoga vijeka; a `eteoci su an|eli.

13:40 Kako {to se dakle kukolj sabira, i ognjem sa `i `e, tako }e biti na po{ljetku ovoga vijeka.

13:41 Posla}e sin ~ovje~ij an|ele svoje, i sabra}e iz carstva njegova sve sablazni i koji ~ine bezakonje.

13:42 I baci}e ih u pe} ognjenu: ondje }e biti pla~ i {krgut zuba.

13:43 Tada }e se pravednici zasjati kao sunce u carstvu oca svojega. Ko ima u{i da ~uje neka ~uje.

13:44 Jo{ je carstvo nebesko kao blago sakriveno u polju, koje na{av{i ~ovjek sakri i od radosti zato otide i sve {to ima prodade i kupi polje ono.

13:45 Jo{ je carstvo nebesko kao ~ovjek trgovac koji tra `i dobra bisera,

13:46 Pa kad na|e jedno mnogocjeno zrno bise-
ra, otide i prodade sve {to ima}e i kupi ga.

13:47 Jo{ je carstvo nebesko kao mre`a koja se baci u more i zagrabi od svake ruke ribe;

13:48 Koja kad se napuni, izvuko}e je na kraj, i sjedav{i, izbra}e dobre u sudove, a zle baci}e napo-
lje.

13:49 Tako }e biti na po{ljetku vijeka: izi}i }e an|eli i odlu~i}e zle od pravednijeh.

13:50 I baci}e ih u pe} ognjenu: ondje }e biti pla~ i {krgut zuba.

13:51 Re~e im Isus: razumjeste li ovo? Reko{e mu: da, Gospode.

13:52 A on im re~e: zato je svaki knji`evnik koji se nau~io carstvu nebeskome kao doma}in koji iznosi iz klijeti svoje novo i staro.

13:53 I kad svr{i Isus pri~e ove, otide odande.

13:54 I do{av{i na postojbinu svoju, u~a}e ih po zbornicama njihovijem tako da mu se divljahu, i govorahu: otkud ovome premudrost ova i mo}i?

13:55 Nije li ovo drvodjeljin sin? ne zove li se mati njegova Marija, i bra}a njegova Jakov, i Josija, i Simon, i Juda?

13:56 I sestre njegove nijesu li sve kod nas? Otkud njemu ovo sve?

13:57 I sabla`njavahu se o njega. A Isus re~e im: nema proroka bez ~asti osim na postojbini svojoj i u domu svojemu.

13:58 I ne stvori ondje ~udesu mnogijeh za ne-
vjerstvo njihovo.

GLAVA 14

U to vrijeme do|e glas do Iroda ~etvorovlasnika o Isusu;

14:2 I re~e slugama svojijem: to je Jovan krstitelj; on ustade iz mrtvih, i zato ~ini ~udesa.

14:3 Jer Irod uhvati Jovana, sveza ga i baci u tamnicu Irodijade radi `ene Filipa brata svojega.

14:4 Jer mu govora{e Jovan: ne mo`e{ ti nje imati.

14:5 I {}a{e da ga ubije, ali se poboja naroda; jer ga dr`ahu za proroka.

14:6 A kad bija{e dan ro|enja Irodova, igra k}i Irodijadina pred njima i ugodi Irodu.

14:7 Zato i s kletvom obre~e joj dati {to god zai{te.

14:8 A ona nau~ena od matere svoje: daj mi, re~e, ovdje na krugu glavu Jovana krstitelja.

14:9 I zabrinu se car; ali kletve radi i onijeh koji se go{}ahu s njim, zapovjedi joj dati.

14:10 I posla te posjeko{e Jovana u tamnici.

14:11 I doneso{e glavu njegovu na krugu, i dado{e djevojci, i odnese je materi svojoj.

14:12 I do{av{i u~enici njegovi, uze{e tijelo njegovo i ukopa{e ga; i do|o{e Isusu te javi{e.

14:13 I ~uv{i Isus, otide odande u la|i u pusto mjesto nasamo. A kad to ~u{e ljudi, ido{e za njim pje{ice iz gradova.

14:14 I iza{av{i Isus vidje mnogi narod, i sa`ali mu se za njih, i iscijeli bolesnike njihove.

14:15 A pred ve~e pristupi{e k njemu u~enici njegovi govore{i: ovdje je pusto mjesto, a dockan je ve}; otpusti narod neka ide u sela da kupi sebi hrane.

14:16 A Isus re~e im: ne treba da idu; podajte im vi neka jedu.

14:17 A oni reko{e mu: nemamo ovdje do samo pet hljebova i dvije ribe.

14:18 A on re~e: donesite mi ih ovamo.

14:19 I zapovjedi narodu da posjedaju po travi; pa uze onijeh pet hljebova i dvije ribe, i pogledav{i na nebo blagoslovi, i prelomiv{i dade u~enicima svojijem, a u~enici narodu.

14:20 I jedo{e svi, i nasiti{e se, i nakupi{e komada {to prete~e dvanaest kotarica punijeh.

14:21 A onijeh {to su jeli bje{e ljudi oko pet hiljada, osim `ena i djece.

14:22 I odmah natjera Isus u~enike svoje da u|u u la|i i naprijed da idu na onu stranu dok on otpusti narod.

14:23 I otstupiv{i narod pope se na goru sam da se moli Bogu. I uve~e bija{e ondje sam.

14:24 A la|a bje{e nasred mora u nevolji od valova, jer bija{e protivan vjetar.

14:25 A u ~etvrtu stra`u no}i otide k njima Isus idu{i po moru.

14:26 I vidjev{i ga u~enici po moru gdje ide, popla{i{e se govore{i: to je utvara; i od straha povika{e.

14:27 A Isus odmah re~e im govore{i: ne bojte se; ja sam, ne pla{ite se.

14:28 A Petar odgovaraju{i re~e: Gospode! ako si ti, reci mi da do|em k tebi po vodi.

14:29 A on re~e: hodi. I izi{av{i iz la|e Petar i|a{e po vodi da do|e k Isusu.

14:30 No vidje{i vjetar veliki upla{i se, i po~ev{i se topiti, povika govore{i: Gospode, pomagaj!

14:31 I odmah Isus pru`iv{i ruku uhvati Petra, i re~e mu: malovjerni! za{to se posumnja?

14:32 I kad u|o{e u la|i, presta vjetar.

14:33 A koji bijahu u la|i pristupi{e i pokloni{e mu se govore{i: vaistinu ti si sin Bo`ij.

14:34 I pre{av{i do|o{e u zemlju Genisaretsku.

14:35 I poznav{i ga ljudi iz onoga mjesta, posla{e po svoj onoj okolini, i doneso{e k njemu sve bolesnike.

14:36 I moljahu ga da se samo dotaknu skuta od njegove haljine; i koji se dotako{e ozdravi{e.

GLAVA 15

Tada pristupi{e k Isusu knji`evnici i fariseji od Jerusalima govore{i:

15:2 Za{to u~enici tvoji prestupaju obi~aje starijeh? Jer ne umivaju ruku svojijeh kad hljeb jedu.

15:3 A on odgovaraju}i re~e im: za{to i vi pre-
stupate zapovijest Bo`iju za obi~aje svoje?

15:4 Jer Bog zapovijeda govore}i: po{tuj oca i
mater; i koji opsuje oca ili mater smr}u da umre.

15:5 A vi ka`ete: ako koji re~e ocu ili materi:
prilog je ~im bi ti ja mogao pomo}i;

15:6 Mo`e i da ne po{tuje oca svojega ili mate-
re. I ukidoste zapovijest Bo`iju za obi~aje svoje.

15:7 Licemjeri! dobro je za vas prorokovao Isai-
ja govore}i:

15:8 Ovi ljudi pribli`avaju se k meni ustima
svojijem, i usnama po{tuju me; a srce njihovo da-
leko stoji od mene.

15:9 No zaludu me po{tuju u~e}i naukama i za-
povijestima ljudskima.

15:10 I dozvav{i ljude, re~e im: slu{ajte i razu-
mijte.

15:11 Ne pogani ~ovjeka {to ulazi u usta; nego
{to izlazi iz usta ono pogani ~ovjeka.

15:12 Tada pristupi{e u~enici njegovi i reko{e
mu: zna{ li da fariseji ~uv{i tu rije~ sablazni{e se?

15:13 A on odgovaraju}i re~e: svako drvo koje
nije usadio otac moj nebeski, iskorijeni}e se.

15:14 Ostavite ih: oni su slijepi vo|i slijepcima;
a slijepac slijepca ako vodi, oba }e u jamu pasti.

15:15 A Petar odgovaraju}i re~e mu: ka`i nam
pri~u ovu.

15:16 A Isus re~e: eda li ste i vi jo{ nerazumni?

15:17 Zar jo{ ne znate da sve {to ulazi u usta u
trbuh ide, i izbacuje se napolje?

15:18 A {to izlazi iz usta iz srca izlazi, i ono po-
gani ~ovjeka.

15:19 Jer od srca izlaze zle misli, ubistva, pre-
ljube, kurvarstva, kra|e, la`na svjedo~anstva, hule
na Boga.

15:20 I ovo je {to pogani ~ovjeka, a neumiveni-
jem rukama jesti ne pogani ~ovjeka.

15:21 I izi{av{i odande Isus otide u krajeve Tir-
ske i Sidonske.

15:22 I gle, `ena Hananejka iza|e iz onijeh kra-
jeva, i povika k njemu govore}i: pomiluj me Go-
spode sine Davidov! moju k}er vrlo mu~i |avo.

15:23 A on joj ne odgovori ni rije~i. I pristupiv{i
u~enici njegovi moljahu ga govore}i: otpusti je,
kako vi~e za nama.

15:24 A on odgovaraju}i re~e: ja sam poslan sa-
mo k izgubljenijem ovcama doma Izrailjeva.

15:25 A ona pristupiv{i pokloni mu se govore}i:
Gospode pomози mi!

15:26 A on odgovaraju}i re~e: nije dobro uzeti
od djece hljeb i baciti psima.

15:27 A ona re~e: da, Gospode, ali i psi jedu od
mrva {to padaju s trpeze njihovijeh gospodara.

15:28 Tada odgovori Isus, i re~e joj: o`eno! ve-
lika je vjera tvoja; neka ti bude kako ho}e{. I
ozdravi k}i njezina od onoga ~asa.

15:29 I oti{av{i Isus odande, do|e k moru Gali-
lejskom, i popev{i se na goru, sjede ondje.

15:30 I pristupi{e k njemu ljudi mnogi koji ima-
hu sa sobom hromijeh, slijepijeh, nijemijeh, uzeti-
jeh i drugijeh mnogijeh, i polo`i{e ih k nogama
Isusovijem, i iscijeli ih,

15:31 Tako da se narod divlja{e, vide}i nijeme
gdje govore, uzete zdrave, hrome gdje idu, i slijepe
gdje gledaju; i hvali{e Boga Izrailjeva.

15:32 A Isus dozvav{i u~enike svoje re~e: `ao
mi je ovoga naroda, jer ve} tri dana stoje kod mene
i nemaju {ta jesti; a nijesam ih rad otpustiti gladne
da ne oslabe na putu.

15:33 I reko{e mu u~enici njegovi: otkuda nam
u pustinji toliki hljeb da se nasiti toliki narod?

15:34 I re~e im Isus: koliko hljebova imate? A
oni reko{e: sedam, i malo ribice.

15:35 I zapovjedi narodu da posjedaju po zemlji.

15:36 I uzev{i onijeh sedam hljebova i ribe, i da-
v{i hvalu, prelomi, i dade u~enicima svojijem, a
u~enici narodu.

15:37 I jedo{e svi, i nasiti{e se; i nakupi{e ko-
mada {to prete~e sedam kotarica punijeh.

15:38 A onijeh {to su jeli bija{e ~etiri hiljade
ljudi, osim `ena i djece.

15:39 I otpustiv{i narod u|e u la|u, i do|e u
okoline Magdalske.

GLAVA 16

I pristupi{e k njemu fariseji i sadukeji, i ku{aju}i ga iskahu da im poka`e znak s neba.

16:2 A on odgovaraju}i re~e im: uve~e govorite: bi}e vedro; jer je nebo crveno.

16:3 I ujutru: danas }e biti vjetar, jer je nebo crveno i mutno. Licemjeri! lice nebesko umijete poznavati, a znake vremena ne mo`ete poznati?

16:4 Rod zli i kurvarski tra`i znak, i znak ne}e mu se dati osim znaka Jone proroka. I ostaviv{i ih otide.

16:5 I polaze}i u~enici njegovi na onu stranu za boravi{e uzeti hljeba.

16:6 A Isus re~e im: ~uvajte se kvasca farisejskoga i sadukejskoga.

16:7 A oni mi{ljahu u sebi govore}i: to je {to nijesmo hljeba uzeli.

16:8 A Isus razumjev{i re~e im: {ta mislite u sebi, malovjerni, {to hljeba nijeste uzeli?

16:9 Zar jo{ ne razumijete niti pamтите pet hljebova na pet hiljada, i koliko kotarica nakupiste?

16:10 Ni sedam hljebova na ~etiri hiljade, i koliko kotarica nakupiste?

16:11 Kako ne razumijete da vam ne rekoh za hljebove da se ~uvate kvasca farisejskoga i sadukejskoga?

16:12 Tada razumje{e da ne re~e kvasca hljebnoga da se ~uvaju, nego nauke farisejske i sadukejske.

16:13 A kad do|e Isus u okoline]esarije Filipove, pita{e u~enike svoje govore}i: ko govore ljudi da je sin ~ovje~iji?

16:14 A oni reko{e: jedni govore da si Jovan krstitelj, drugi da si Ilija, a drugi Jeremija, ili koji od proroka.

16:15 Re~e im Isus: a vi {ta mislite ko sam ja?

16:16 A Simon Petar odgovori i re~e: ti si Hristos, sin Boga `ivoga.

16:17 I odgovaraju}i Isus re~e mu: blago tebi, Simone sine Jonin! Jer tijelo i krv nijesu to tebi javili, nego otac moj koji je na nebesima.

16:18 A i ja tebi ka`em: ti si Petar, i na ovome kamenu sazida}u crkvu svoju, i vrata paklena ne}e je nadvladati.

16:19 I da}u ti klju~eve od carstva nebeskoga: i {to sve`e{ na zemlji bi}e svezano na nebesima, i {to razdrije{i{ na zemlji bi}e razdrije{eno na nebesima.

16:20 Tada zaprijeti Isus u~enicima svojijem da nikom ne kazuju da je on Hristos.

16:21 Otada po~e Isus kazivati u~enicima svojijem da njemu valja i}i u Jerusalem, i mnogo postradati od starje{ina i od glavara sve{teni~kijeh i knji`evnika, i da }e ga ubiti, i tre}i dan da }e ustati.

16:22 I uzev{i ga Petar po~e ga odvra}ati govore}i: Bo`e sa~uvaj! ne}e to biti od tebe.

16:23 A on obrnuv{i re~e Petru: idi od mene sotonu; ti si mi sablazan; jer ne misli{ {to je Bo`ije nego ljudsko.

16:24 Tada Isus re~e u~enicima svojijem: ako ko ho}e za mnogom i}i, neka se odre~e sebe, i uzme krst svoj i ide za mnogom.

16:25 Jer ko ho}e svoju du{u da sa~uva, izgubi}e je; a ako ko izgubi du{u svoju mene radi, na}i }e je.

16:26 Jer kakva je korist ~ovjeku ako sav svijet dobije a du{i svojoj naudi? ili kakav }e otkup dati ~ovjek za svoju du{u?

16:27 Jer }e do}i sin ~ovje~ij u slavi oca svojega s an|elima svojijem, i tada }e se vratiti svakome po djelima njegovijem.

16:28 Zaista vam ka`em: imaju neki me|u ovima {to stoje ovdje koji ne}e okusiti smrti dok ne vide sina ~ovje~ijega gdje ide u carstvu svojemu.

GLAVA 17

I poslije {est dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana brata njegovu, i izvede ih na goru visoku same.

17:2 I preobrazi se pred njima, i zasja se lice njegovo kao sunce a haljine njegove postado{e bijele kao svijet.

17:3 I gle, ukaza{e im se Mojsije i Ilija, koji s njim govorahu.

17:4 A Petar odgovaraju}i re~e Isusu: Gospode! dobro nam je ovdje biti; ako ho}e{ da na~inimo ovdje tri sjenice: tebi jednu, a Mojsiju jednu, a jednu Iliji.

17:5 Dok on jo{ govora{e, gle, oblak sjajan zakloni ih; i gle, glas iz oblaka govore}i: ovo je sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; njega poslu{ajte.

17:6 I ~uv{i u~enici pado{e ni~ice, i upla{i{e se vrlo.

17:7 I pristupiv{i Isus dohvati ih se, i re~e: ustani, i ne bojte se.

17:8 A oni podignuv{i o~i svoje nikoga ne vidje{e do Isusa sama.

17:9 I silaze}i s gore zapovjedi im Isus govore}i: nikom ne kazujte {to ste vidjeli dok sin ~ovje~ij iz mrtvih ne ustane.

17:10 I zapita{e ih u~enici njegovi govore}i: za{to dakle knji`evnici ka`u da Ilija najprije treba da do|e?

17:11 A Isus odgovaraju}i re~e im: Ilija }e do}i najprije i urediti sve.

17:12 Ali vam ka`em da je Ilija ve} do{ao, i ne pozna{e ga; nego u~ini{e s njime {ta htje{e: tako i sin ~ovje~ij treba da postrada od njih.

17:13 Tada razumje{e u~enici da im govori za Jovana krstitelja.

17:14 I kad do|o{e k narodu, pristupi k njemu ~ovjek klanjaju}i mu se,

17:15 I govore}i: Gospode! pomiluj sina mojeg; jer o mijeni bjesni i mu~i se vrlo; jer mnogo puta pada u vatru, i mnogo puta u vodu.

17:16 I dovedoh ga u~enicima tvojijem, i ne mo{e ga iscijeliti.

17:17 A Isus odgovaraju}i re~e: o rode nevjerni i pokvareni! dokle }u biti s vama? dokle }u vas trpljeti? Dovedite mi ga amo.

17:18 I zaprijeti mu Isus; i |avo izi|e iz njega, i ozdravi mom~e od onoga ~asa.

17:19 Tada pristupi{e u~enici k Isusu i nasamo reko{e mu: za{to ga mi ne mogosmo izgnati?

17:20 A Isus re~e im: za nevjerstvo va{e. Jer vam ka`em zaista: ako imate vjere koliko zrno goru{i-ino, re}i }ete gori ovoj: prije|i odavde tamo, i prije}i }e, i ni{ta ne}e vam biti nemogu{e.

17:21 A ovaj se rod izgoni samo molitvom i postom.

17:22 A kad su hodili po Galileji, re~e im Isus: preda{e se sin ~ovje~ij u ruke ljudske;

17:23 I ubi}e ga, i tre}i dan usta}e. I neveseli bijahu vrlo.

17:24 A kad do|o{e u Kapernaum, pristupi{e k Petru oni {to kupe didrahme, i reko{e: zar va{ u~itelj ne}e dati didrahme?

17:25 Petar re~e: ho}e. I kad u|e u ku}u, prete~e ga Isus govore}i: {ta misli{ Simone? Carevi zemaljski od koga uzimaju poreze i hara~e, ili od svojijeh sinova ili od tu|ijeh?

17:26 Re~e njemu Petar: od tu|ijeh. Re~e mu Isus: dakle ne pla}aju sinovi.

17:27 Ali da ih ne sablaznimo, idi na more, i baci udicu, i koju prvu uhvati{ ribu, uzmi je; i kad joj otvori{ usta na}i }e{ statir; uzmi ga te im podaj za me i za se.

GLAVA 18

Utaj ~as pristupi{e k Isusu u~enici govore}i: ko je dakle najve}i u carstvu nebeskome?

18:2 I dozva Isus dijete, i postavi ga me|u njih,

18:3 I re~e im: zaista vam ka`em, ako se ne povratite i ne budete kao djeca, ne}ete u}i u carstvo nebesko.

18:4 Koji se dakle ponizi kao dijete ovo, onaj je najve}i u carstvu nebeskome.

18:5 I koji primi takovo dijete u ime moje, mene prima.

18:6 A koji sablazni jednoga od ovijeh malijeh koji vjeruju mene, bolje bi mu bilo da se objesi kamen vodeni~ni o vratu njegovu, i da potone u dubinu morsku.

18:7 Te{ko svijetu od sablazni! jer je potrebno da do|u sablazni; ali te{ko onom ~ovjeku kroz koga dolazi sablazan.

18:8 Ako li te ruka tvoja ili noga tvoja sabla`njava, otsijeci je i baci od sebe: bolje ti je u`i u`ivot hromu ili kljastu, nego li s dvije ruke i dvije noge da te bace u oganj vje~ni.

18:9 I ako te oko tvoje sabla`njava, izvadi ga i baci od sebe: bolje ti je s jednjem okom u`ivot u`i, nego s dva oka da te bace u pakao ognjeni.

18:10 Gledajte da ne prezrete jednoga od malijeh ovijeh; jer vam ka`em da an|eli njihovi na nebesima jednako gledaju lice oca mogega nebeskoga.

18:11 Jer sin ~ovje~ij do|e da izna|e i spase izgubljeno.

18:12 [to vam se ~ini? Kad ima jedan ~ovjek sto ovaca pa za|e jedna od njih, ne ostavi li on devedeset i devet u planini, i ide da tra`i onu {to je za{-la?

18:13 I ako se dogodi da je na|e, zaista vam ka`em da se njoj vi`e raduje nego onima devedeset i devet {to nijesu za{-le.

18:14 Tako nije volja oca va{ega nebeskoga da pogine jedan od ovijeh malijeh.

18:15 Ako li ti sagrije{i brat tvoj, idi i pokaraj ga me|u sobom i njim samijem; ako te poslu{e, dobio si brata svojega.

18:16 Ako li te ne poslu{a, uzmi sa sobom jo{ jednoga ili dvojicu da sve rije~i ostanu na ustima dva ili tri svjedoka.

18:17 Ako li njih ne poslu{a, ka`i crkvi; a ako li ne poslu{a ni crkve, da ti bude kao neznabo`ac i carinik.

18:18 Jer vam ka`em zaista: {to god sve`ete na zemlji bi}e svezano na nebu, i {to god razdrije{ite na zemlji bi}e razdrije{eno na nebu.

18:19 Jo{ vam ka`em zaista: ako se dva od vas slo`e na zemlji u ~emu mu drago, za {to se uzmole, da}e im otac moj koji je na nebesima.

18:20 Jer gdje su dva ili tri sabrani u ime moje ondje sam ja me|u njima.

18:21 Tada pristupi k njemu Petar i re~e: Gospode! koliko puta ako mi sagrije{i brat moj da mu oprostim? do sedam puta?

18:22 Re~e njemu Isus: ne velim ti do sedam puta, nego do sedam puta sedamdeset.

18:23 Zato je carstvo nebesko kao ~ovjek car koji namisli da se prora~uni sa svojijem slugama.

18:24 I kad se po~e ra~uniti, dovedo{e mu jednoga du`nika od deset hiljada talanata.

18:25 I budu{i da nema{e ~im platiti, zapovjedi gospodar njegov da ga prodadu, i `enu njegovu i djecu, i sve {to ima; i da mu se plati.

18:26 No sluga taj pade i klanja{e mu se govore{i: gospodaru! pri~ekaj me, i sve }u ti platiti.

18:27 A gospodaru se sa`ali za tijem slugom, pusti ga i dug oprost mu.

18:28 A kad izi|e sluga taj, na|e jednoga od svojijeh drugara koji mu je du`an sto gro{a, i uhvativ{i ga davlja{e ga govore{i: daj mi {to si du`an.

18:29 Pade drugar njegov pred noge njegove i molja{e ga govore{i: pri~ekaj me, i sve }u ti platiti.

18:30 A on ne htje, nego ga odvede i baci u tamnicu dok ne plati duga.

18:31 Vidjev{i pak drugari njegovi taj doga|aj `ao im bi vrlo, i oti{av{i kaza{e gospodaru svojemu sav doga|aj.

18:32 Tada ga dozva gospodar njegov, i re~e mu: zli slugo! sav dug ovaj oprostih tebi, jer si me molio.

18:33 Nije li trebalo da se i ti smiluje{ na svog drugara, kao i ja na te {to se smilovah?

18:34 I razgnjevi se gospodar njegov, i predade ga mu~iteljima dok ne plati sav dug svoj.

18:35 Tako }e i otac moj nebeski u~initi vama, ako ne oprostite svaki bratu svojemu od srca svojijeh.

GLAVA 19

I kad svr{i Isus rije~i ove, otide iz Galileje, i do|e u okoline Judejske preko Jordana.

19:2 I za njim ido{e ljudi mnogi i iscijeli ih ondje.

19:3 I pristupi{e k njemu fariseji da ga ku{aju, i reko{e mu: mo`e li ~ovjek pustiti `enu svoju za svaku krivicu?

19:4 A on odgovaraju}i re~e im: nijeste li ~itali da je onaj koji je u po~etku stvorio ~ovjeka mu`a i `enu stvorio ih?

19:5 I re~e: zato ostavi}e ~ovjek oca svojega i mater, i prilijepi}e se k`eni svojoj, i bi}e dvoje jednno tijelo.

19:6 Tako nijesu vi{e dvoje, nego jedno tijelo; a {to je Bog sastavio ~ovjek da ne rastavlja.

19:7 Reko{e mu: za{to dakle Mojsije zapovijeda da se da knjiga raspusna, i da se pusti?

19:8 Re~e im: Mojsije je vama dopustio po tvr|i va{ega srca pu{tati svoje `ene; a iz po~etka nije bilo tako.

19:9 Nego ja vama ka`em: ako ko pusti svoju `enu, osim za kurvarstvo, i o`eni se drugom, ~ini preljubu; i koji uzme pu{tenicu ~ini preljubu.

19:10 Reko{e mu u~enici njegovi: ako je tako ~ovjeku sa `enom, nije se dobro `eniti.

19:11 A on re~e im: ne mogu svi primiti tih rije~i do oni kojima je dano.

19:12 Jer ima u{kopljenika koji su se tako rodili iz utrobe materine; a ima u{kopljenika koje su ljudi u{kopili; a ima u{kopljenika koji su sami sebe u{kopili carstva radi nebeskoga. Ko mo`e primiti neka primi.

19:13 Tada privedo{e k njemu djecu da metne ruke na njih, i da se pomoli Bogu; a u~enici zabranjivahu im.

19:14 A Isus re~e: Ostavite djecu i ne zabranjujte im dolaziti k meni; jer je takovijeh carstvo nebesko.

19:15 I metnuv{i na njih ruke otide odande.

19:16 I gle, neko pristupiv{i re~e mu: u~itelju blagi! kakovo }u dobro da u~inim da imam `ivot vje~ni?

19:17 A on re~e mu: {to me zove{ blagijem? niko nije blag osim jednoga Boga. A ako `eli{ u}i u `ivot, dr`i zapovijesti.

19:18 Re~e mu: koje? A Isus re~e: da ne ubije{; ne ~ini{ preljube; ne ukrade{; ne svjedo~i{ la`no;

19:19 Po{tuj oca i mater; i ljubi bli`njega svoga kao samog sebe.

19:20 Re~e mu mladi}: sve sam ovo sa~uvao od mladosti svoje; {ta mi jo{ treba?

19:21 Re~e mu Isus: ako ho}e{ savr{en da bude{, idi i prodaj sve {to ima{ i podaj siromasima; i ima}e{ blago na nebu; pa hajde za mnom.

19:22 A kad ~u mladi} rije~, otide `alostan; jer bija{e vrlo bogat.

19:23 A Isus re~e u~enicima svojijem: zaista vam ka`em da je te{ko bogatome u}i u carstvo nebesko.

19:24 I jo{ vam ka`em: lak{e je kamili pro}i kroz iglene u}i nego li bogatome u}i u carstvo Bo`ije.

19:25 A kad to ~u{e u~enici, divljahu se vrlo govore}i: ko se dakle mo`e spasiti?

19:26 A Isus pogledav{i na njih re~e im: ljudima je ovo nemogu}e, a Bogu je sve mogu}e.

19:27 Tada odgovori Petar i re~e mu: eto mi smo ostavili sve i za tobom idemo: {ta }e dakle biti nama?

19:28 A Isus re~e im: zaista vam ka`em da }e te vi koji idete za mnom, u drugom ro|enju, kad sjede sin ~ovje~ij na prijestolu slave svoje, sje{ete i vi na dvanaest prijestola i suditi nad dvanaest kopljena Izrailjevijeh.

19:29 I svaki, koji ostavi ku}e, ili bra}u, ili sestre, ili oca, ili mater, ili `enu, ili djecu, ili zemlju, imena mojega radi, primi}e sto puta onoliko, i dobi}e `ivot vje~ni.

19:30 Ali }e mnogi prvi biti po{ljednji i po{ljednji prvi.

GLAVA 20

Jer je carstvo nebesko kao ~ovjek doma}in koji ujutru rano izi|e da naima poslenike u vinograd svoj.

20:2 I pogodiv{i se s poslenicima po gro{ na dan posla ih u vinograd svoj.

20:3 I izi{av{i u tre}i sahat, vidje druge gdje stoje na ~ar{iji besposleni,

20:4 I njima re~e: idite i vi u moj vinograd, i {to bude pravo da}u vam.

20:5 I oni otido{e. I opet izi{av{i u {esti i deveti sahat, u~ini tako.

20:6 I u jedanaesti sahat izi{av{i na |e druge gdje stoje besposleni, i re~e im: {to stojite ovdje vas dan besposleni?

20:7 Reko{e mu: niko nas ne najmi. Re~e im: idite i vi u moj vinograd, i {to bude pravo primi}ete.

20:8 A kad bi u ve~e, re~e gospodar od vinograda k pristavu svojemu: dozovi poslenike i podaj im platu po~ev{i od po{ljednijih do prvijeh.

20:9 I do{av{i koji su u jedanaesti sahat najmljeniji primi{e po gro{.

20:10 A kad do |o{e prvi, mi{ljahu da }e vi{e primiti: i primi{e i oni po gro{.

20:11 I primiv{i vikahu na gospodara

20:12 Govore{i: Ovi po{ljednji jedan sahat radi{e, i izjedna~i ih s nama koji smo se ~itav dan mu~ili i gorjeli.

20:13 A on odgovaraju{i re~e jednome od njih: prijatelju! ja tebi ne ~inim krivo; nijesi li pogodio sa mnom po gro{?

20:14 Uzmi svoje pa idi; a ja ho}u i ovome po{ljednjemu da dam kao i tebi.

20:15 Ili zar ja nijesam vlastan u svojem ~initu {ta ho}u? Zar je oko tvoje zlo {to sam ja dobar?

20:16 Tako }e biti po{ljednji prvi i prvi po{ljednji; jer je mnogo zvanijeh a malo izbranijeh.

20:17 I po{av{i Isus u Jerusolim uze nasamo dvanaest u~enika na putu, i re~e im:

20:18 Evo idem u Jerusolim, i sin ~ovje~ij bi}e predan glavarima sve{teni~kijem i knji`evnicima; i osudi}e ga na smrt;

20:19 I preda}e ga neznabo{cima da mu se rugaju i da ga biju i razapnu; i tre}i dan usta}e.

20:20 Tada pristupi k njemu mati sinova Zevedevijeh sa svojijem sinovima klanjaju{i mu se i mole}i ga za ne{to.

20:21 A on joj re~e: {ta ho}e{? Re~e mu: zapovjedi da sjedu ova moja dva sina, jedan s desne strane tebi, a jedan s lijeve strane tebi, u carstvu tvojem.

20:22 A Isus odgovaraju{i re~e: ne znate {ta i{tete; mo`ete li piti ~a{u koju }u ja piti, i krstiti se kr{tenjem kojijem se ja krstim? Reko{e mu: mo`emo.

20:23 I re~e im: ~a{u dakle moju ispi}ete, i krsti}ete se kr{tenjem kojijem se ja krstim; ali da sjedete s desne strane meni i s lijeve, ne mogu ja dati, nego kome je ugotovio otac moj.

20:24 I kad ~u{e ostalih deset u~enika, rasrdi{e se na ta dva brata.

20:25 A Isus dozvav{i ih re~e: znajte da knezovi narodni zapovijedaju narodu, i poglavari upravljaju njim.

20:26 Ali me |u vama da ne bude tako; nego koji ho}e da bude ve}i me |u vama, da vam slu`i.

20:27 I koji ho}e me |u vama da bude prvi, da vam bude sluga.

20:28 Kao {to ni sin ~ovje~ij nije do{ao da mu slu`e, nego da slu`i i da du{u svoju u otkup da za mnoge.

20:29 I kad je izlazio iz Jerihona za njim ide narod mnogi.

20:30 I gle, dva slijepca sje |ahu kraj puta, i ~uv{i da Isus prolazi povika{e govore{i: pomiluj nas Gospode, sine Davidov!

20:31 A narod prije}a{e im da u}ute; a oni jo{ ve}ma povika{e govore{i: pomiluj nas Gospode, sine Davidov!

20:32 I ustaviv{i se Isus dozva ih, i re~e: {ta ho}ete da vam u~inim?

20:33 Reko{e mu: Gospode, da se otvore o~i na{e.

20:34 I smilova se Isus, i dohvati se o~iju njihovijeh, i odmah progleda{e o~i njihove, i otido{e za njim.

GLAVA 21

I kad se pribli`i{e k Jerusalimu i do |o{e u Vitfagu k Maslinskoj gori, onda Isus posla dva u~enika

21:2 Govore}i im: idite u selo {to je prema vama, i odmah }ete na}i magaricu privezanu i magare s njom: odrije{ite je i dovedite mi.

21:3 I ako vam ko re~e {to, ka`ite da oni trebaju Gospodu; i odmah }e ih poslati.

21:4 A ovo je sve bilo da se zbude {to je kazao prorok govore}i:

21:5 Ka`ite k}eri Sionovoj: evo car tvoj ide tebi krotak, i ja{e na magarcu, i magaretu sinu magar~inu.

21:6 I u~enici otido{e, i u~iniv{i kako im zapovjedi Isus

21:7 Dovedo{e magaricu i magare, i metnu{e na njih haljine svoje, i posadi{e ga na njih.

21:8 A ljudi mnogi prostrije{e haljine svoje po putu; a drugi rezahu granje od drveta i prostirahu po putu.

21:9 A narod koji i |a{e pred njim i za njim, vika{e govore}i: Osana Sinu Davidovu! blagosloven koji ide u ime Gospodnje! Osana na visini!

21:10 I kad on u |e u Jerusolim, uzbuni se sav grad govore}i: ko je to?

21:11 A narod govora{e: Ovo je Isus prorok iz Nazareta Galilejskoga.

21:12 I u |e Isus u crkvu Bo`iju, i izгна sve koji prodavahu i kupovahu po crkvi, i ispremeta trpeze onijeh {to mijenjahu novce, i klupe onijeh {to prodavahu golubove.

21:13 I re~e im: u pismu stoji: dom moj dom molitve neka se zove; a vi na~iniste od njega pe}inu hajdu~ku.

21:14 I pristupi{e k njemu hromi i slijepi u crkvi, i iscijeli ih.

21:15 A kad vidje{e glavari sve{teni~ki i knji`evnici ~udesu {to u~ini, i djecu gdje vi~u u crkvi i govore: Osana sinu Davidovu, rasrdi{e se.

21:16 I reko{e mu: ~uje{ li {to ovi govore? A Isus re~e im: da! zar nijeste nikad ~itali: iz usta male djece i koja sisaju na~inio si sebi hvalu?

21:17 I ostaviv{i ih iza |e napolje iz grada u Vitaniju, i zano}i ondje.

21:18 A ujutru vra}aju}i se u grad ogladnje.

21:19 I ugledav{i smokvu jednu kraj puta do |e k njoj, i ne na |e ni{ta na njoj do li{e samo, i re~e joj: da nikad na tebi ne bude roda dovijeka. I odmah usahnu smokva.

21:20 I vidjev{i to u~enici divi{e se govore}i: kako odmah usahnu smokva!

21:21 A Isus odgovaraju}i re~e im: zaista vam ka`em: ako imate vjeru i ne posumnjate, ne samo smokveno u~ini}ete, nego i gori ovoj ako re~ete: digni se i baci se u more, bi}e.

21:22 I sve {to uzi{tete u molitvi vjeruju}i, dobi}ete.

21:23 I kad do |e u crkvu i stade u~iti, pristupi{e k njemu glavari sve{teni~ki i starje{ine narodne govore}i: kakvom vlasti to ~ini{? i ko ti dade vlast tu?

21:24 A Isus odgovaraju}i re~e im: ja }u vas upitati jednu rije~, koju ako mi ka`ete, i ja }u vama kazati kakvom vlasti ovo ~inim.

21:25 Kr{tenje Jovanovo otkuda bi? ili s neba, ili od ljudi? A oni pomi{ljavahu u sebi govore}i: a ako re~emo: s neba, re}i }e nam: za{to mu dakle ne vjerovaste?

21:26 Ako li re~emo: od ljudi, bojimo se naroda! jer svi Jovana dr`ahu za proroka.

21:27 I odgovaraju}i Isusu reko{e: ne znamo. Re~e i on njima: ni ja vama ne}u kazati kakvom vlasti ovo ~inim.

21:28 [ta vam se ~ini? ^ovjek neki ima{e dva sina; i do{av{i k prvome re~e: sine! idi danas radi u vinogradu mome.

21:29 A on odgovaraju}i re~e: ne}u; a poslije se raskaja i otide.

21:30 I pristupiv{i k drugome re~e tako. A on odgovaraju}i re~e: ho}u, gospodaru; i ne otide.

21:31 Koji je od ove dvojice ispunio volju o~inu? Reko{e mu: prvi. Re~e im Isus: zaista vam ka`em da }e carinici i kurve prije vas u}i u carstvo Bo`ije.

21:32 Jer do |e k vama Jovan putem pravednijem, i ne vjerovaste mu; a carinici i kurve vjerova{e mu; i vi po{to vidjeste to, ne raskajaste se da mu vjerujete.

21:33 Drugu pri~u ~ujte: bija{e ~ovjek doma}in koji posadi vinograd, i ogradi ga plotom, i iskopa u njemu pivnicu, i na~ini kulu, i daje ga vinogradarima i otide.

21:34 A kad se pribli`i vrijeme rodovima, posla sluge svoje k vinogradarima da prime rodove njegove.

21:35 I vinogradari pohvatav{i sluge njegove jednoga izbi{e, a jednoga ubi{e, a jednoga zasuf{e kamenjem.

21:36 Opet posla druge sluge, vi{e nego prije, i u~ini{e im tako isto.

21:37 A potom posla k njima sina svojega govore{i: postidje}e se sina mojega.

21:38 A vinogradari vidjev{i sina reko{e me|u sobom: ovo je na{ljednik; hodite da ga ubijemo, i da nama ostane dostojanje njegovo.

21:39 I uhvati{e ga, pa izvedo{e ga napolje iz vinograda, i ubi{e.

21:40 Kad do|e dakle gospodar od vinograda {ta }e u~initi vinogradarima onijem?

21:41 Reko{e mu: zlo~ince }e zlom smrti pomoriti; a vinograd da}e drugim vinogradarima, koji }e mu davati rodove u svoje vrijeme.

21:42 A re~e im Isus: zar nijeste nikad ~itali u pismu: kamen koji odbaci{e zidari, on je postao glava od ugla; to bi od Gospoda i divno je u va{i-jem o~ima.

21:43 Zato vam ka`em da }e se od vas uzeti carstvo Bo`ije, i da}e se narodu koji njegove rodove donosi.

21:44 I ko padne na ovaj kamen razbi}e se; a na koga on padne satr}e ga.

21:45 I ~uv{i glavari sve{teni~ki i fariseji pri~e njegove razumje{e da za njih govori.

21:46 I gledahu da ga uhvate, ali se poboja{e naroda, jer ga dr`ahu za proroka.

GLAVA 22

I odgovaraju{i Isus opet re~e im u pri~ama govore{i:

22:2 Carstvo je nebesko kao ~ovjek car koji na~ini svadbu sinu svojemu.

22:3 I posla sluge svoje da zovu zvanice na svadbu; i ne htje{e do}i.

22:4 Opet posla druge sluge govore{i: ka`ite zvanicama: evo sam objed svoj ugotovio, i junci moji i hranjenici poklani su, i sve je gotovo; do|ite na svadbu.

22:5 A oni ne mariv{i otido{e ovaj u polje svoje, a ovaj k trgovini svojoj.

22:6 A ostali uhvati{e sluge njegove, izru`i{e ih, i pobi{e ih.

22:7 A kad to ~u car onaj, razgnjevi se i poslav{i vojsku svoju pogubi krvnike one, i grad njihov zapali.

22:8 Tada re~e slugama svojim: svadba je dakle gotova, a zvanice ne bi{e dostojne.

22:9 Idite dakle na raskr{a i koga god na|ete, dozovite na svadbu.

22:10 I izi{av{i sluge one na raskr{a sabra{e sve koje na|o{e, zle i dobre; i stolovi napuni{e se gostiju.

22:11 Iza{av{i pak car da vidi goste ugleda ondje ~ovjeka neobu~ena u svadbeno ruho.

22:12 I re~e mu: prijatelju! kako si do{ao amo bez svadbenoga ruha? A on o}utje.

22:13 Tada re~e car slugama: sve`ite mu ruke i noge, pa ga uzmite te bacite u tamu najkrajnju; ondje }e biti pla~ i {krgut zuba.

22:14 Jer su mnogi zvani, ali je malo izbranijeh.

22:15 Tada otido{e fariseji i na~ini{e vije}u kako bi ga uhvatili u rije~i.

22:16 I posla{e k njemu u~enike svoje s Irodovima, te reko{e: u~itelju! znamo da si istinit, i putu Bo`ijemu zaista u~i{i, i ne mari{ ni za koga, jer ne gleda{ ko je ko.

22:17 Ka`i nam dakle {ta misli{ ti? Treba li dati hara~ }esaru ili ne?

22:18 Razumjev{i Isus lukavstvo njihovo re~e: {to me ku{ate, licemjeri?

22:19 Poka`ite mi novac hara~ki. A oni doneso{e mu novac.

22:20 I re~e im: ~iji je obraz ovaj i natpis?

22:21 I reko{e Mu: }esarev. Tada re~e im: podajte dakle }esarovo }esaru, i Bo`ije Bogu.

22:22 I ~uv{i divi{e se, i ostaviv{i ga otido{e.

22:23 Taj dan pristupi{e k njemu sadukeji koji govore da nema vaskrsenija, i upita{e ga

22:24 Govore}i: U~itelju! Mojsije re~e: ako ko umre bez djece, da uzme brat njegov `enu njegovu i da podigne sjeme bratu svojemu.

22:25 U nas bje{e sedam bra}e; i prvi o`eniv{i se umrije, i ne imav{i poroda ostavi `enu svoju bratu svojemu.

22:26 A tako i drugi, i tre}i, tja do sedmoga.

22:27 A poslije sviju umrije i `ena.

22:28 O vaskrseniju dakle koga }e od sedmorice biti `ena? jer je za svima bila.

22:29 A Isus odgovaraju}i re~e im: varate se, ne znaju}i pisma ni sile Bo`ije.

22:30 Jer o vaskrseniju niti }e se `eniti ni udavati; nego su kao an|eli Bo`iji na nebu.

22:31 A za vaskrsenije mrtvijenih nijeste li ~itali {to vam je rekao Bog govore}i:

22:32 Ja sam Bog Avramov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljevi! Nije Bog Bog mrtvijenih, nego `ivijenih.

22:33 I ~uv{i narod divlja{e se nauci njegovoj.

22:34 A fariseji ~uv{i da posrami sadukeje sabra{e se zajedno.

22:35 I upita jedan od njih zakonik ku{aju}i ga i govore}i:

22:36 U~itelju! koja je zapovijest najve}a u zakonu?

22:37 A Isus re~e mu: ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem, i svom du{om svojom, i svom misli svojom.

22:38 Ovo je prva i najve}a zapovijest.

22:39 A druga je kao i ova: ljubi bli`njega svojega kao samoga sebe.

22:40 O ovima dvjema zapovijestima visi sav zakon i proroci.

22:41 A kad se sabra{e fariseji, upita ih Isus

22:42 Govore}i: {ta mislite za Hrista, ~iji je sin? Reko{e mu: Davidov.

22:43 Re~e im: kako dakle David njega duhom naziva Gospodom govore}i:

22:44 Re~e Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, dok polo`im neprijatelje tvoje podno`je nogama tvojima?

22:45 Kad dakle David naziva njega Gospodom, kako mu je sin?

22:46 I niko mu ne moga{e odgovoriti rije~i; niti smija{e ko od toga dana da ga zapita vi{e.

GLAVA 23

Tada Isus re~e k narodu i u~enicima svojim.

23:2 Govore}i: na Mojsijevu stolicu sjedo{e knji`evnici i fariseji.

23:3 Sve dakle {to vam reku da dr`ite, dr`ite i tvorite; ali {to oni ~ine ne ~inite; jer govore a ne ~ine.

23:4 Nego sve`u bremena te{ka i nezgodna za no{enje, i toware na ple}a ljudska; a prstom svojijem ne}e da ih prihvate.

23:5 A sva djela svoja ~ine da ih vide ljudi: ra{i-ruju svoje amajlije, i grade velike skute na haljinama svojima.

23:6 I tra`e za~elje na gozbama i prva mjesta po zbornicama,

23:7 I da im se klanja po ulicama, i da ih ljudi zovu: ravi! ravi!

23:8 A vi se ne zovite ravi; jer je u vas jedan ravi Hristos, a vi ste svi bra}a.

23:9 I ocem ne zovite nikoga na zemlji; jer je u vas jedan otac koji je na nebesima.

23:10 Niti se zovite u~itelji; jer je u vas jedan u~itelj Hristos.

23:11 A najve}i izme|u vas da vam bude sluga.

23:12 Jer koji se podi`e, ponizi}e se, a koji se poni`uje, podignu}e se.

23:13 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemjери, {to zatvarate carstvo nebesko od ljudi; jer vi ne ulazite niti date da ulaze koji bi htjeli.

23:14 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemjери, {to jedete ku}e udovi~ke, i la`no se Bogu molite dugo; zato }ete ve}ma biti osu|eni.

23:15 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemjери, {to prehodite more i zemlju da bi prisvojili jed-

noga, i kad ga prisvojite, ~inite ga sinom pakljenjem udvoje ve}ijem od sebe.

23:16 Te{ko vama vo|i slijepi koji govorite: ako se ko kune crkvom ni{ta je; a ako se ko kune zlatom crkvenijem kriv je.

23:17 Budale slijepe! {ta je ve}e, ili zlato, ili crkva koja zlato osveti.

23:18 I ako se ko kune oltarom ni{ta je to, a koji se kune darom koji je na njemu kriv je.

23:19 Budale slijepe! {ta je ve}e, ili dar, ili oltar koji dar osveti?

23:20 Koji se dakle kune oltarom, kune se njim i svijem {to je na njemu.

23:21 I koji se kune crkvom, kune se njom i onijem {to `ivi u njoj.

23:22 I koji se kune nebom, kune se prijestolom Bo`jim i onijem koji sjedi na njemu.

23:23 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemjери, {to dajete desetak od metvice i od kopra i od kima, a ostaviste {to je najprete`nije u zakonu: pravdu i milost i vjeru; a ovo je trebalo ~initi i ono ne ostavljati.

23:24 Vo|i slijepi koji ocje|ujete komarca a kamilu pro`direte.

23:25 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemjери {to ~istite spolja ~a{u i zdjelu a iznutra su pune grabe`a i nepravde.

23:26 Fariseju slijepi! O~isti najprije iznutra ~a{u i zdjelu da budu i spolja ~iste.

23:27 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemjери, {to ste kao okre~eni grobovi, koji se spolja vide lijepi a unutra su puni kostiju mrtva~kijeh i svake ne~istote.

23:28 Tako i vi spolja se pokazujete ljudima pravednim, a iznutra ste puni licemjerja i bezakonja.

23:29 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemjери, {to zidate grobove prorocima i krasite rake pravednika,

23:30 I govorite: da smo mi bili u vrijeme svojijeh otaca, ne bismo s njima pristali u krv proroka.

23:31 Tijem samo svjedo~ite za sebe da ste sinovi onijeh koji su pobili proroke.

23:32 I vi dopunite mjeru otaca svojijeh.

23:33 Zmije, porodi aspidini! Kako }ete pobje}i od presude u oganj pakljeni?

23:34 Zato evo ja }u k vama poslati proroke i premudre i knji`evnike; i vi }ete jedne pobiti i rspeti, a jedne biti po zbornicama svojima i goniti od grada do grada.

23:35 Da do|e na vas sva krv pravedna {to je prolivena na zemlji od krvi Avelja pravednoga do krvi Zarije sina Varahijina, kojega ubiste me|u crkvom i oltarom.

23:36 Zaista vam ka`em da }e ovo sve do}i na rod ovaj.

23:37 Jerusalime, Jerusalime, koji ubija{ proroke i zasipa{ kamenjem poslana k sebi! Koliko puta htjeh da skupim ~eda tvoja kao {to koko{ skuplja pili}e svoje pod krila i ne htjeste!

23:38 Eto }e vam se ostaviti va{a ku}a pusta.

23:39 Jer vam ka`em: ne}ete mene vidjeti otsele dok ne re~ete: Blagoslovljen koji ide u ime Gospodnje.

GLAVA 24

I izi{av{i Isus i|a{e od crkve, i pristupi{e k njemu u~enici njegovi da mu poka`i gra|evinu crkvenu.

24:2 A Isus re~e im: ne vidite li sve ovo? Zaista vam ka`em: ne}e ostati ovdje ni kamen na kamenu koji se ne}e razmetnuti.

24:3 A kad sje|a{e na gori Maslinskoj pristupi{e k njemu u~enici nasamo govore}i: ka`i nam kad }e to biti? i kakav je znak tvojega dolaska i po{ljetka vijeka?

24:4 I odgovaraju}i Isus re~e im: ~uvajte se da vas ko ne prevari.

24:5 Jer }e mnogi do}i u ime moje govore}i: ja sam Hristos. I mnoge }e prevariti.

24:6 ^u}ete ratove i glasove o ratovima. Gledajte da se ne upla{ite; jer treba da to sve bude. ali nije jo{ tada po{ljedak.

24:7 Jer }e ustati narod na narod i carstvo na carstvo; i bi}e gladi i pomori, i zemlja }e se tresti po svijetu.

24:8 A to je sve po-etak stradanja.

24:9 Tada }e vas predati na muke, i pobi}e vas, i svi }e narodi omrznuti na vas imena mojega radi.

24:10 I tada }e se mnogi sablazniti, i drug druga izda}e, i omrznu}e drug na druga.

24:11 I izi}i }e mnogi la`ni proroci i prevari}e mnoge.

24:12 I {to }e se bezakonje umno`iti, ohladnje}e ljubav mnogijeh.

24:13 Ali koji pretrpi do kraja blago njemu.

24:14 I propovjedi}e se ovo jevan|elje o carstvu po svemu svijetu za svjedo~anstvo svijem narodima. I tada }e do}i po{ljedak.

24:15 Kad dakle ugledate mrzost opu{enja, o kojoj govori prorok Danilo, gdje stoji na mjestu svetome (koji ~ita da razumije):

24:16 Tada koji budu u Judeji neka bje`e u gore;

24:17 I koji bude na krovu da ne silazi uzeti {to mu je u ku}i;

24:18 I koji bude u polju da se ne vrati natrag da uzme haljine svoje.

24:19 A te{ko trudnima i dojilicama u te dane.

24:20 Nego se molite Bogu da ne bude bje`an va{a u zimu ni u subotu;

24:21 Jer }e biti nevolja velika kakova nije bila od postanja svijeta dosad niti }e biti;

24:22 I da se oni dani ne skrate, niko ne bi ostao; ali izbranih radi skрати}e se dani oni.

24:23 Tada ako vam ko re~e: evo ovdje je Hristos ili ondje, ne vjerujte.

24:24 Jer }e izi}i la`ni hristosi i la`ni proroci, i pokaza}e znake velike i ~udesa da bi prevarili, ako bude mogu}e, i izbrane.

24:25 Eto vam kazah naprijed.

24:26 Ako vam dakle reku: evo ga u pustinji, ne izlazite; evo ga u sobama, ne vjerujte.

24:27 Jer kako {to munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, taki }e biti dolazak sina ~ovje~ijega.

24:28 Jer gdje je strvina onamo }e se i orlovi kupiti.

24:29 I odmah }e po nevolji dana tih sunce pomr~ati, i mjesec svoju svjetlost izgubiti, i zvijezde s neba spasti, i sile nebeske pokrenuti se.

24:30 I tada }e se pokazati znak sina ~ovje~ijega na nebu; i tada }e proplakati sva plemena na zemlji; i ugleda}e sina ~ovje~ijega gdje ide na oblacima nebeskima sa silom i slavom velikom.

24:31 I posla}e an|ele svoje s velikijem glasom trubnijem; i sabra}e izbrane njegove od ~etiri vjetra, od kraja do kraja nebesa.

24:32 Od smokve nau~ite se pri~i: kad se ve} njezine grane pomlade i ulistaju, znate da je blizu ljeto.

24:33 Tako i vi kad vidite sve ovo, znajte da je blizu kod vrata.

24:34 Zaista vam ka`em: ovaj nara{taj ne}e pro}i dok se ovo sve ne zbude.

24:35 Nebo i zemlja pro}i }e, ali rije~i moje ne}e pro}i.

24:36 A o danu tome i ~asu niko ne zna, ni an|eli nebeski, do otac moj sam.

24:37 Jer kako {to je bilo u vrijeme Nojevo tako }e biti i dolazak sina ~ovje~ijega.

24:38 Jer kako {to pred potopom je|ahu i pijahu, `enjahu se i udavahu do onoga dana kad Noje u|e u kov~eg,

24:39 I ne osjeti}e dok ne do|e potop i odnese sve; tako }e biti i dolazak sina ~ovje~ijega.

24:40 Tada }e biti dva na njivi; jedan }e se uzeti, a drugi }e se ostaviti.

24:41 Dvije }e mljeti na `rvnjevima; jedna }e se uzeti, a druga }e se ostaviti.

24:42 Stra`ite dakle, jer ne znate u koji }e ~as do}i Gospod va{.

24:43 Ali ovo znajte: kad bi znao doma}in u koje }e vrijeme do}i lupe`, ~uvao bi i ne bi dao potkopati ku}e svoje.

24:44 Zato i vi budite gotovi; jer u koji ~as ne mislite do}i }e sin ~ovje~ij.

24:45 Ko je dakle taj vjerni i mudri sluga kojega je postavio gospodar njegov nad svojim doma{nima da im daje hranu na obrok?

24:46 Blago tome sluzi kojega do{av{i gospodar njegov na|e da izvr{uje tako.

24:47 Zaista vam ka`em: postavi}e ga nad svijem imanjem svojim.

24:48 Ako li taj r|avi sluga re~e u srcu svome: ne}e moj gospodar jo{ zadugo do}i;

24:49 I po~ne biti svoje drugare, i jesti i piti s pijanicama;

24:50 Do}i }e gospodar toga sluge u dan u koji se ne nada, i u ~as kad ne misli.

24:51 I rasje}i }e ga napola, i da}e im platu kao licemjerima; ondje }e biti pla~ i {krgut zuba.

GLAVA 25

Tada }e biti carstvo nebesko kao deset djevojkica koje uze{e `i{ke svoje i izi|o{e na susret `eniku.

25:2 Pet od njih bijahu mudre a pet lude.

25:3 I lude uzev{i `i{ke svoje ne uze{e sa sobom ulja.

25:4 A mudre uze{e ulje u sudovima sa `i{cima svojim.

25:5 A budu}i da `enik odocni, zadrijema{e sve, i pospa{e.

25:6 A u pono}i stade vika: eto `enika gdje ide, izlazite mu na susret.

25:7 Tada usta{e sve djevojke one i ukrasi{e `i{ke svoje.

25:8 A lude reko{e mudrima: dajte nam od ulja svojega, jer na{i `i{ci ho}e da se ugase.

25:9 A mudre odgovori{e govore}i: da ne bi nedostalo i nama i vama, bolje je idite k trgovcima i kupite sebi.

25:10 A kad one otido{e da kupe, do|e `enik, i gotove u|o{e s njim na svadbu, i zatvori{e se vrata.

25:11 A poslije do|o{e i one druge djevojke govore}i: gospodaru! gospodaru! otvori nam.

25:12 A on odgovaraju}i re~e im: zaista vam ka`em: ne poznajem vas.

25:13 Stra`ite dakle, jer ne znate dana ni ~asa u koji }e sin ~ovje~ij do}i.

25:14 Jer kako {to ~ovjek polaze}i dozva sluge svoje i predade im blago svoje;

25:15 I jednome dakle dade pet talanata, a drugome dva, a tre}emu jedan, svakome prema njegovoj mo}i; i otide odmah.

25:16 A onaj {to primi pet talanata otide te radi s njima, i dobi jo{ pet talanata.

25:17 Tako i onaj {to primi dva dobi i on jo{ dva.

25:18 A koji primi jedan otide te ga zakopa u zemlju i sakri srebro gospodara svojega.

25:19 A po drugom vremenu do|e gospodar tih sluga, i stade se ra~uniti s njima.

25:20 I pristupiv{i onaj {to je primio pet talanata, donese jo{ pet talanata govore}i: gospodaru! predao si mi pet talanata; evo jo{ pet talanata ja sam dobio s njima.

25:21 A gospodar njegov re~e mu: dobro, slugo dobri i vjerni! U malom bio si mi vjeran, nad mnogijem }u te postaviti; u|i u radost gospodara svojega.

25:22 A pristupiv{i i onaj {to je primio dva talanta re~e: gospodaru! predao si mi dva talanta; evo jo{ dva talanta ja sam dobio s njima.

25:23 A gospodar njegov re~e mu: dobro, slugo dobri i vjerni! U malom bio si mi vjeran, nad mnogijem }u te postaviti; u|i u radost gospodara svojega.

25:24 A pristupiv{i i onaj {to je primio jedan talanat re~e: gospodaru! znao sam da si ti tvrd ~ovjek: `nje{ gdje nijesi sijao, i kupi{ gdje nijesi vijao;

25:25 Pa se pobjah i otidoh te sakrih talanat tvoj u zemlju; i evo ti svoje.

25:26 A gospodar njegov odgovaraju}i re~e mu: zli i ljenjivi slugo! znao si da ja `njem gdje nijesam sijao, i kupim gdje nijesam vijao:

25:27 Trebalo je dakle moje srebro da da{ trgovcima; i ja do{av{i uzeo bih svoje s dobitkom.

25:28 Uzmite dakle od njega talanat, i podajte onome {to ima deset talanata.

25:29 Jer svakome koji ima, da}e se, i prete}i }e mu; a od onoga koji nema, i {to ima uze}e se od njega.

25:30 I nevaljaloga slugu bacite u tamu najkrajnju; ondje }e biti pla~ i {krkut zuba.

25:31 A kad do |e sin ~ovje~ij u slavi svojoj i svi sveti an |eli s njime, onda }e sjesti na prijestolu slave svoje.

25:32 I sabra}e se pred njim svi narodi, i razlu~i}e ih izme |u sebe kao pastir {to razlu~uje ovce od jaraca.

25:33 I postavi}e ovce s desne strane sebi, a jarce s lijeve.

25:34 Tada }e re}i car onima {to mu stoje s desne strane: hodite blagosloveni oca mojega; primite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja svijeta.

25:35 Jer ogladnjih, i daste mi da jedem; o`ednjih, i napojiste me; gost bijah, i primiste me;

25:36 Go bijah, i odjenuste me; bolestan bijah, i obi |oste me; u tamnici bijah, i do |oste k meni.

25:37 Tada }e mu odgovoriti pravednici govore}i: Gospode! kad te vidjesmo gladna, i nahrani-smo? ili `edna, i napojismo?

25:38 Kad li te vidjesmo gosta, i primismo? ili gola, i odjenusmo?

25:39 Kad li te vidjesmo bolesna ili u tamnici, i do |osmo k tebi?

25:40 I odgovaraju}i car re}i }e im: zaista vam ka`em: kad u~iniste jednome od ove moje najmanje bra}e, meni u~iniste.

25:41 Tada }e re}i i onima {to mu stoje s lijeve strane: idite od mene prokleti u oganj vje~ni pripravljen |avolu i an |elima njegovijem.

25:42 Jer ogladnjih, i ne dadoste mi da jedem; o`ednjih, i ne napojiste me;

25:43 Gost bijah, i ne primiste me; go bijah, i ne odjenuste me; bolestan i u tamnici bijah, i ne obi |oste me.

25:44 Tada }e mu odgovoriti i oni govore}i: Gospode! kad te vidjesmo gladna ili `edna, ili gosta ili gola, ili bolesna ili u tamnici, i ne poslu`ismo te?

25:45 Tada }e im odgovoriti govore}i: zaista vam ka`em: kad ne u~iniste jednome od ove moje male bra}e, ni meni ne u~iniste.

25:46 I ovi }e oti}i u muku vje~nu, a pravednici u `ivot vje~ni.

GLAVA 26

I kad svr{i Isus rije~i ove, re~e u~enicima svoji-ma:

26:2 Znate da }e do dva dana biti pasha, i sina ~ovje~ijega preda}e da se razapne.

26:3 Tada skupi}e se glavari sve{teni~ki i knji`evnici i starje{ine narodne u dvor poglavara sve{-teni~koga po imenu Kajafe;

26:4 I svjetova}e se kako bi Isusa iz prijevare uhvatili i ubili.

26:5 I govorahu: ali ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio.

26:6 A kad Isus bje}e u Vitaniji u ku}i Simona gubavoga,

26:7 Pristupi k njemu `ena sa sklenicom mira mnogocjenoga, i izli na glavu njegovu kad sje |a}e za trpezom.

26:8 A kad vidje}e to u~enici njegovi, rasrdi}e se govore}i: za{to se ~ini taka {teta?

26:9 Jer se moga}e ovo prodati skupo i novci dati siromasima.

26:10 A kad razumje Isus, re~e im: {ta smetate `enu? Ona u~ini dobro djelo na meni.

26:11 Jer siromahe imate svagda sa sobom, a mene nemate svagda.

26:12 A ona izliv{i miro ovo na tijelo moje za ukop me prigotovi.

26:13 Zaista vam ka`em: gdje se god uspropovijeda ovo jevan |elje po svemu svijetu, kaza}e se i to za spomen njezin {to u~ini ona.

26:14 Tada jedan od dvanaestorice, po imenu Juda Iskariotski, otide ka glavarima sve{teni~ki-jem,

26:15 I re~e: {ta }ete mi dati da vam ga izdam? A oni mu obreko}e trideset srebrnika.

26:16 I otada tra`a}e zgodu da ga izda.

26:17 A u prvi dan prijesnijeh hljebova pristupi-
{e u~enici k Isusu govore}i: gdje }e{ da ti zgotovi-
mo pashu da jede{?

26:18 A on re~e: idite u grad k tome i tome, i
ka`ite mu: u~itelj ka`e: vrijeme je moje blizu, u te-
be }u da u~inim pashu s u~enicima svojijem.

26:19 I u~ini{e u~enici kako im zapovjedi Isus, i
ugotovi{e pashu.

26:20 A kad bi uve~e, sjede za trpezu sa dvanae-
storicom.

26:21 I kad je |ahu re~e im: zaista vam ka`em:
jedan izme |u vas izda}e me.

26:22 I zabrinuv{i se vrlo po~e{e svaki govoriti
mu: da nijesam ja, Gospode?

26:23 A on odgovaraju}i re~e: koji umo~i sa
mnom ruku u zdjelu onaj }e me izdati.

26:24 Sin ~ovje~ij dakle ide kao {to je pisano za
njega; ali te{kko onome ~ovjeku koji izda sina ~o-
vje~ijega; bolje bi mu bilo da se nije ni rodio onaj
~ovjek.

26:25 A Juda, izdajnik njegov, odgovaraju}i re-
~e: da nijesam ja, ravi? Re~e mu: ti kaza.

26:26 I kad je |ahu, uze Isus hljeb i blagosloviv-
{i prelomi ga, i dava{e u~enicima, i re~e: uzmite,
jedite; ovo je tijelo moje.

26:27 I uze ~a{u i dav{i hvalu dade im govore}i:
pijte iz nje svi;

26:28 Jer je ovo krv moja novoga zavjeta koja
}e se proliti za mnoge radi otpu{tenja grijeha.

26:29 Ka`em vam pak da ne}u otsad piti od
ovoga roda vinogradskoga do onoga dana kad }u
piti s vama novoga u carstvu oca svojega.

26:30 I otpojav{i hvalu izi |o{e na goru Maslin-
sku.

26:31 Tada re~e im Isus: svi }ete se vi sablazniti
o mene ovu no}; jer u pismu stoji: udari}u pastira i
ovce od stada razbje`a}e se.

26:32 A po vaskrseniju svojemu ja idem pred
vama u Galileju.

26:33 A Petar re~e mu: ako se i svi sablazne o
tebe ja se ne}u nikad sablazniti.

26:34 Re~e mu Isus: zaista ti ka`em: no}as dok
pijetao ne zapjeva tri puta }e{ me se odre}i.

26:35 Re~e njemu Petar: da bih znao i umrijeti s
tobom ne}u te se odre}i. Tako i svi u~enici reko{e.

26:36 Tada do |e Isus s njima u selo koje se zove
Getsimanija, i re~e u~enicima: sjedite tu dok ja
idem tamo da se pomolim Bogu.

26:37 I uzev{i Petra i oba sina Zavedejeva zabri-
nu se i po~e tu`iti.

26:38 Tada re~e im Isus: `alosna je du{a moja
do smrti; po~ekajte ovdje, i stra`ite sa mnom.

26:39 I oti{av{i malo pade na lice svoje mole}i
se i govore}i: o~e moj! ako je mogu}e da me mi-
moi |e ~a{a ova; ali opet ne kako ja ho}u nego ka-
ko ti.

26:40 I do{av{i k u~enicima na |e ih gdje spava-
ju, i re~e Petru: zar ne mogoste jedan ~as postra`iti
sa mnom?

26:41 Stra`ite i molite se Bogu da ne padnete u
napast; jer je duh sr~an, ali je tijelo slabo.

26:42 Opet po drugi put otide i pomoli se govo-
re}i: o~e moj! ako me ne mo`e ~a{a ova mimoi}i da
je ne pijem, neka bude volja tvoja.

26:43 I do{av{i na |e ih opet gdje spavaju; jer im
bijahu o~i ote`ale.

26:44 I ostaviv{i ih otide opet i tre}i put te se
pomoli govore}i one iste rije~i.

26:45 Tada do |e k u~enicima svojijem i re~e im:
jednako spavate i po~ivate; evo se pribli`i ~as, i sin
~ovje~ij predaje se u ruke grje{nika.

26:46 Ustanite da idemo; evo se pribli`i izdajnik
moj.

26:47 I dok on jo{ tako govora{e, gle, Juda, je-
dan od dvanaestorice, do |e, i s njim ljudi mnogi s
no`evima i s koljem od glavara sve{teni~kijeh i
starje{ina narodnijeh.

26:48 A izdajnik njegov dade im znak govore}i:
koga ja cjelivam onaj je; dr`ite ga.

26:49 I odmah pristupiv{i k Isusu re~e: zdravo,
ravi! i cjeliva ga.

26:50 A Isus re~e mu: prijatelju! {ta }e{ ti ov-
dje? Tada pristupiv{i digo{e ruke na Isusa i uhvati-
{e ga.

26:51 I gle, jedan od onijeh {to bijahu sa Isusom ma{iv{i se rukom izvadi no` svoj te udari slugu poglavara sve{teni~koga, i otsije~e mu uho.

26:52 Tada re~e mu Isus: vrati no` svoj na mjesto njegovo; jer svi koji se ma{e za no` od no`a }e izginuti.

26:53 Ili misli{ ti da ja ne mogu sad umoliti oca svojega da mi po{lje vi{e od dvanaest legeona an|ela?

26:54 Ali kako bi se ispunilo {to stoji u pismu da ovo treba da bude?

26:55 U taj ~as re~e Isus ljudima: kao na hajduka izi{li ste s no`evima i s koljem da me uhvatite, a svaki dan sam kod vas sjedio u~e}i u crkvi, i ne uhvatiste me.

26:56 A ovo sve bi da se zbudu pisma proro~ka. Tada u~enici svi ostavi{e ga, i pobjego{e.

26:57 I oni {to uhvati{e Isusa odvedo{e ga poglavaru sve{teni~kome Kajafi, gdje se knji`evnici i starje{ine sabra{e.

26:58 A Petar i |a{e za njim izdaleka do dvora poglavara sve{teni~koga i u{av{i unutra sjede sa slugama da vidi svr{etak.

26:59 A glavari sve{teni~ki i starje{ine i sav sabor tra`ahu la`na svjedo~anstva na Isusa da bi ga ubili;

26:60 I ne na|o{e; i premda mnogi la`ni svjedoci dolazi{e, ne na|o{e. Najposlije do|o{e dva la`na svjedoka,

26:61 I reko{e: on je kazao: ja mogu razvaliti crkvu Bo`iju i za tri dana na~initi je.

26:62 I ustav{i poglavar sve{teni~ki re~e mu: zar ni{ta ne odgovara{ {to ovi na tebe svjedo~e?

26:63 A Isus mu~a{e. I poglavar sve{teni~ki odgovaraju}i re~e mu: zaklinjem te `ivijem Bogom da nam ka`e{ jesi li ti Hristos sin Bo`ij?

26:64 Re~e mu Isus: ti kaza. Ali ja vam ka`em: otsele }ete vidjeti sina ~ovje~ijega gdje sjedi s desne strane sile i ide na oblacima nebeskijem.

26:65 Tada poglavar sve{teni~ki razdrije haljine svoje govore}i: huli na Boga; {ta nam trebaju vi{e svjedoci? evo sad ~uste hulu njegovu.

26:66 [ta mislite? A oni odgovaraju}i reko{e: zaslu`io je smrt.

26:67 Tada pljunu{e mu u lice, i udari{e ga po licu, a jedni mu da{e i priu{ke

26:68 Govore}i: proreci nam, Hriste, ko te udari?

26:69 A Petar sje|a{e napolju na dvoru, i pristupi k njemu jedna slu{kinja govore}i: i ti si bio s Isusom Galilejcem.

26:70 A on se odre~e pred svima govore}i: ne znam {ta govori{.

26:71 A kad izi|e k vratima ugleda ga druga, i re~e onima {to bijahu ondje: i ovaj bje{e sa Isusom Nazare}aninom.

26:72 On opet odre~e se kletvom: ne znam tog ~ovjeka.

26:73 A malo potom pristupi{e oni {to stajahu i reko{e Petru: vaistinu i ti si od njih; jer te i govor tvoj izdaje.

26:74 Tada se po~e kleti i preklinjati da ne zna tog ~ovjeka. I odmah zapjeva pijetao.

26:75 I opomenu se Petar rije~i Isusove {to mu je rekao: dok pijetao ne zapjeva tri puta }e{ me se odre}i. I iza{av{i napolje plaka gorko.

GLAVA 27

A kad bi ujutru, u~ini{e vije}u svi glavari sve{teni~ki i starje{ine narodne za Isusa da ga pogube.

27:2 I svezav{i ga odvedo{e, i preda{e ga Pontiju Pilatu sudiji.

27:3 Tada vidjev{i Juda izdajnik njegov da ga osudi{e raskaja se, i povrati trideset srebrnika glavrima sve{teni~kijem i starje{inama

27:4 Govore}i: ja sagrije{ih {to izdadoh krv pravu. A oni reko{e: {ta mi marimo za to? ti }e{ vidjeti.

27:5 I baciv{i srebrnike u crkvi izi|e, i otide te se objesi.

27:6 A glavari sve{teni~ki uzev{i srebrnike reko{e: ne valja ih metnuti u crkvenu haznu, jer je uzeto za krv.

27:7 Nego se dogovori{e te kupi{e za njih lon-a-revu njivu za groblje gostima.

27:8 Od toga se i prozva ona njiva krvna njiva i do danas.

27:9 Tada se izvr{i {to je kazao prorok Jeremija govore{i: i uze{e trideset srebrnika, cijenu cijenje-noga koga su cijenili sinovi Izrailjevi;

27:10 I dado{e ih za njivu lon-arevu, kao {to mi kaza Gospod.

27:11 A Isus stade pred sudijom, i zapita ga su-dija govore{i: ti li si car Judejski? A Isus re~e mu: ti ka`e{.

27:12 I kad ga tu`ahu glavari sve{teni~ki i star-je{ine, ni{ta ne odgovori.

27:13 Tada re~e mi Pilat: ~uje{ li {ta na tebe svjedo~e?

27:14 I ne odgovori mu ni jednu rije~ tako da se sudija divlja{e vrlo.

27:15 A o svakom prazniku pashe bija{e obi~aj u sudije da pusti narodu po jednog su`nja koga oni ho}e.

27:16 A tada imahu znatnoga su`nja po imenu Varava.

27:17 I kad se sabra{e, re~e im Pilat: koga ho}e-te da vam pustim? Varavu ili Isusa prozvanoga Hrista?

27:18 Jer znadija{e da su ga iz zavisti predali.

27:19 A kad sje|a{e u sudu, poru~i mu`ena nje-gova govore{i: nemoj se ti ni{ta mije{ati u sud toga pravednika, jer sam danas u snu mnogo postradala njega radi.

27:20 A glavari sve{teni~ki i starje{ine nagovo-ri{e narod da i{tu Varavu, a Isusa da pogube.

27:21 A sudija odgovaraju{i re~e im: koga ho}e-te od ove dvojice da vam pustim? A oni reko{e: Varavu.

27:22 Re~e im Pilat: a {ta }u ~initi s Isusom pro-zvanijem Hristom? Reko{e mu svi: da se razapne.

27:23 Sudija pak re~e: a kakvo je zlo u-inio? A oni iz glasa povika{e govore{i: da se razapne.

27:24 A kad vidje Pilat da ni{ta ne poma`e nego jo{ ve}a buna biva, uze vodu te umi ruke pred na-

rodom govore{i: ja nijesam kriv u krvi ovoga pra-vednika: vi }ete vidjeti.

27:25 I odgovaraju{i sav narod re~e: krv njego-va na nas i na djecu na{u.

27:26 Tada pusti im Varavu, a Isusa {ibav{i pre-dade da se razapne.

27:27 Tada vojnici sudijini uze{e Isusa u sudni-cu i skupi{e na nj svu ~etu vojnika.

27:28 I svukav{i ga obuko{e mu skerletnu kaba-nicu.

27:29 I opletav{i vijenac od trnja metnu{e mu na glavu, i dado{e mu trsku u desnicu; i kleknuv{i na koljena pred njim rugahu mu se govore{i: zdravo, care Judejski!

27:30 I pljunuv{i na nj uze{e trsku i bija{e ga po glavi.

27:31 I kad mu se naruga{e, svuko{e s njega ka-banicu, i obuko{e ga u haljine njegove, i povedo{e ga da ga razapnu.

27:32 I izlaze{i na|o{e ~ovjeka iz Kirine po imenu Simona i natjera{e ga da mu ponese krst.

27:33 I do{av{i na mjesto koje se zove Golgota, to jest ko{turnica,

27:34 Dado{e mu da pije ocat pomije{an sa `u~i, i okusiv{i ne htje da pije.

27:35 A kad ga razape{e, razdijeli{e haljine nje-gove baciv{i kocke;

27:36 I sje|ahu ondje te ga ~uvahu.

27:37 I metnu{e mu vi{e glave krivicu njegovu napisanu: ovo je Isus car Judejski.

27:38 Tada raspe{e s njime dva hajduka, jedno-ga s desne a jednoga s lijeve strane.

27:39 A koji prola`ahu huljahu na nj ma{u}i glavama svojima,

27:40 I govore{i: ti koji crkvu razvaljuje{ i za tri dana na~inja{ pomози sam sebi; ako si sin Bo`ij, si|i s krsta.

27:41 A tako i glavari sve{teni~ki s knji`evnici-ma i starje{inama potsmijevaju{i se govorahu:

27:42 Drugima pomo`e, a sebi ne mo`e pomo}i. Ako je car Izrailjev, neka si|e sad s krsta pa }emo ga vjerovati.

27:43 On se uzdao u Boga: neka mu pomo`e sad, ako mu je po volji, jer govora{e: ja sam sin Bo`ij.

27:44 Tako isto i hajduci razapeti s njim rugahu mu se.

27:45 A od {estoga sahata bi tama po svoj zemlji do sahata devetoga.

27:46 A oko devetoga sahata povika Isus iza glasa govore}i: Ili! Ili! lama savahtani? to jest: Bo`e moj! Bo`e moj! za{to si me ostavio?

27:47 A neki od onijeh {to stajahu ondje ~uv{i to govorahu: ovaj zove Iliju.

27:48 I odmah otr~a jedan od njih te uze sun|er, i napuni octa, pa nata-e na trsku, te ga poja{e.

27:49 A ostali govorahu: stani da vidimo ho}e li do}i Ilija da mu pomo`e.

27:50 A Isus opet povika iza glasa i ispusti du{u.

27:51 I gle, zavjes crkveni razdrije se nadvoje od gornjega kraja do donjega; i zemlja se potrese, i kamenje se raspade;

27:52 I grobovi se otvori{e, i usta{e mnoga tijela svetijeh koji su pomrli;

27:53 I iza{av{i iz grobova po vaskrseniju njegovom u|o{e u sveti grad i pokaza{e se mnogima.

27:54 A kapetan i koji s njim ~uvahu Isusa vidjev{i da se zemlja trese i {ta bi, popla{i{e se vrlo govore}i: zaista ovaj bija{e sin Bo`ij.

27:55 I ondje bijahu i gledahu izdaleka mnoge `ene koje su i{le za Isusom iz Galileje i slu`ile mu.

27:56 Me|u kojima bija{e Marija Magdalena i Marija mati Jakovljeva i Josijina i mati sinova Zavedejevijeh.

27:57 A kad bi uve~e, do|e ~ovjek bogat iz Ari-mateje, po imenu Josif, koji je tako|er bio u~enik Isusov.

27:58 Ovaj pristupiv{i k Pilatu zamoli ga za tijelo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi da mu dadu tijelo.

27:59 I uzev{i Josif tijelo zavi ga u platno ~isto;

27:60 I metnu ga u novi svoj grob {to je bio isjekao u kamenu; i navaliv{i veliki kamen na vrata od groba otide.

27:61 A ondje bija{e Marija Magdalena i druga Marija, i sje|ahu prema grobu.

27:62 Sjutradan pak po petku sabra{e se glavari sve{teni~ki i fariseji kod Pilata,

27:63 I reko{e: gospodaru! mi se opomenusmo da ovaj la`a kaza jo{ za `ivota: poslije tri dana usta}u.

27:64 Zato zapovjedi da se utvrdi grob do tre}ega dana da ne do|u kako u~enici njegovi no}u i da ga ne ukradu i ne ka`u narodu: usta iz mrtvijeh; i bi}e po{ljednja prijevara gora od prve.

27:65 Re~e im Pilat: evo vam stra`e, pa idite te utvrdite kako znate.

27:66 A oni oti{av{i sa stra`om utvrdi{e grob, i zape~ati{e kamen.

GLAVA 28

A po ve~eru subotnom na osvitak prvoga dana nedjelje do|e Marija Magdalena i druga Marija da ogledaju grob.

28:2 I gle, zemlja se zatrese vrlo; jer an|eo Gospodnji si|e s neba, i pristupiv{i odvali vrata od vrata grobnijeh i sje|a{e na njemu.

28:3 A lice njegovo bija{e kao munja, i odijelo njegovo kao snijeg.

28:4 I od straha njegova uzdrkta{e se stra`ari, i postado{e kao mrtvi.

28:5 A an|eo odgovaraju}i re~e `enama: ne bojte se vi; jer znam da Isusa raspetoga tra`ite.

28:6 Nije ovdje: jer ustade kao {to je kazao. Hodite da vidite mjesto gdje je le`ao Gospod.

28:7 Pa idite br`e te ka`ite u~enicima njegovim da je ustao iz mrtvijeh. I gle, on }e pred vama oti}i u Galileju; tamo }ete ga vidjeti. Eto ja vam kazah.

28:8 I izi{av{i brzo iz groba sa strahom i radosti velikom poteko{e da jave u~enicima njegovim.

28:9 A kad i|ahu da jave u~enicima njegovim, i gle, srete ih Isus govore}i: zdravo! A one pristupiv{i uhvati{e se za noge njegove i pokloni{e mu se.

28:10 Tada re~e im Isus: ne bojte se; idite te javite bra}i mojoj neka idu u Galileju; i tamo }e me vidjeti.

28:11 A kad i|ahu, gle, neki od stra`ara do|o{e u grad i javi{e glavarima sve{teni~kijem sve {to se dogodilo.

28:12 I oni sastav{i se sa starje{inama u~ini{e vije}u, i dado{e vojnicima dovoljno novaca

28:13 Govore}i: ka`ite: u~enici njegovi do|o{e no}u i ukrado{e ga kad smo mi spavali.

28:14 I ako to ~uje sudija, mi }emo njega umiriti, i u~initi da vama ni{ta ne bude.

28:15 A oni uzev{i novce u~ini{e kao {to su nau~eni bili. I razglasi se ova rije~ po Jevrejima i do danas.

28:16 A jedanaest u~enika otido{e u Galileju u goru kuda im je kazao Isus.

28:17 I kad ga vidje{e, pokloni{e mu se; a jedni posumnja{e.

28:18 I pristupiv{i Isus re~e im govore}i: dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji.

28:19 Idite dakle i nau~ite sve narode krste}i ih va ime oca i sina i svetoga Duha,

28:20 U~e}i ih da sve dr`e {to sam vam zapovjedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svr{etka vijeka. Amin.